

2025
JUL – SEP

Jaargang 30, nummer 3

Sabbat Bijbel Lessen

DEEL DRIE

Het evangelie volgens Johannes

Door in Christus te blijven, worden we versterkt om ons te verblijden en voor Zijn zaak te lijden.

1. Jezus, Simon en Maria	5
2. De Triomfantelijke Intocht.....	10
3. Wij willen Jezus zien.....	15
4. Jezus, de Dienaar der Dienaren	20
5. De Weg, de Waarheid, en het Leven	26
6. De Belofte van de Heilige Geest	31
7. Jezus, de Ware Wijnstok	36
8. Broederlijke Liefde.....	41
9. De Zending van de Heilige Geest	46
10. Christus bidt voor Zijn Discipelen (1)	52
11. Christus bidt voor Zijn discipelen (2).....	57
12. De Beschuldiging van Christus	62

Sabbat Bijbel Lessen, een dagelijks studieprogramma, is uitsluitend gebaseerd op de Bijbel en de Geest der Profetie zonder aanvullend commentaar. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, directe gedachten te geven. In sommige gevallen worden haakjes [] geleverd om duidelijkheid, juiste context en vlotte leesbaarheid te garanderen. Verder onderzoek van de uitgangsmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Adobe Stock op de voorkant en blz. 4, 25, 72; Map Resources op blz. 51, 72.

Copyright © 2025 door de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging, Generale Conferentie, Sabbatschoolafdeling, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019, VS.
Telefoon: 1-540-362-1800 • Web: www.sdarm.org • E-mail: info@sdarm.org

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
<http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
<http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
<http://www.zda-ref.nl>

Voorwoord

Terwijl we doorgaan met Lessen uit het Evangelie volgens Johannes, beginnen we de laatste dagen van Jezus' aardse bediening te naderen. De Geest der Profetie vertelt ons: "Het zou goed voor ons zijn, om iedere dag een rustig uur te besteden aan het overdenken van het leven van Christus. We moeten het punt voor punt nagaan en onze verbeelding over ieder toneel laten gaan, vooral over de laatste dagen van Zijn leven. Wanneer wij nadenken over Zijn offer voor ons, zal ons vertrouwen in Hem vaster worden, onze liefde zal levendiger worden en wij zullen meer vervuld worden van Zijn Geest. Wanneer we ten slotte verlost willen worden, moeten we de les leren van berouw en vernedering aan de voet van het kruis." –De Wens der Eeuwen, blz. 58.

De apostel spreekt over de ware Logos als zijnde Jezus Christus, de geïncarneerde uitdrukking van goddelijke wijsheid, goddelijke wil en goddelijke kracht, door wie de weg van verlossing werd geopend en geopenbaard aan alle mensen. Jezus wordt aangeduid als de Schepper van alle dingen, de bron van het leven, het licht van de wereld, de levende manifestatie van de geest van de Vader. De wil van God 'dat zij allen tot bekering komen' (2 Petrus 3:9), wordt door het werk van de Heilige Geest ook naar voren gebracht door Johannes, die ons vervolgens naar Gethsémané leidt, waar het lot van het menselijke geslacht werd beslist.

Het lijkt, dat één van de hoofddoelen van het boek was om christelijke gelovigen, die verspreid waren, die geen persoonlijk contact met Jezus hadden gehad en heidense ideeën aan het overnemen waren, te helpen om de ware Logos, het ware Licht, te ontmoeten. Een ander belangrijk doel van het schrijven van Johannes was om de christenen in het algemeen voor te bereiden op enkele van de gevaren, die de gemeente aan het einde van de eeuw bedreigden: De oorspronkelijke godsvrucht nam af (Openbaring 2:4) en de liefde voor de wereld kreeg steeds meer invloed onder het volk van God (1 Johannes 2:15). Ketterijen zoals het gnosticisme drongen de kudde binnen. Het gnosticisme ontkende, dat Christus werkelijk geïncarneerd was en de menselijke natuur had aangenomen. De Gnostici leerden, dat mensen Christus niet werkelijk hadden gezien, dat wat zij hadden gezien slechts een verschijning was. Daarom was de waarheid, die in Johannes 1:14 werd geopenbaard, bijzonder belangrijk in die dagen. Een ander gevaar, dat de gemeente bedreigde, was vervolging door de Ro-meinse autoriteiten.

Er is geen twijfel, dat het boek van Johannes een grote hulp was voor de vroege christelijke gemeente. Het is door de eeuwen heen een grote hulp geweest voor de volgelingen van Christus, en het is vandaag de dag een grote hulp voor ons.

Moge de leiding van de Geest van God zowel aan leraren als aan studenten worden verleend, terwijl we doorgaan met deze reeks lessen!

De Generale Conferentie, Sabbat School Afdeling

Eerste Sabbatgaven

Sabbat, 5 juli 2025

De gemeente van Arue in Tahiti

Vaak geassocieerd met prachtige tropische en idyllische landschappen, ligt het eiland Tahiti in Frans-Polynesië, een overzees gebied van Frankrijk, bestaande uit 121 eilanden met een landoppervlak van 1.359 vierkante mijlen (3.418 vierkante kilometers), verspreid over 1.242 vierkante mijlen (2.000 vierkante kilometers) van de zuidelijke Stille Oceaan.

Historisch gezien leidden de polytheïstische overtuigingen van de bewoners van deze vele eilanden tot vele heidense praktijken, waaronder zoonanbidning, kannibalisme en geestenaanbidning. De komst van het christendom bracht verandering door de inspanningen van Britse christelijke zendelingen, die in 1797 naar deze eilanden kwamen. De Fransen koloniseerden het gebied later in de late 19de eeuw. Vandaag de dag, onder de bevolking van bijna 279.000 inwoners, is 54% protestants, 38% katholiek, en de rest hangt andere geloven aan.

De Reformatieboodschap kwam in Frans-Polynesië aan in 1982 met het bezoek van broeder A. C. Sas. De eerste leden, in totaal 24 zielen, werden een jaar later gedoopt. De boodschap van het evangelie is steeds verspreid over de eilanden en sindsdien zijn er verschillende kerkelijke groepen gevormd.

Helaas heeft onze gemeente in Frans-Polynesië tot op deze dag geen eigen kerkgebouw en komen onze broeders en zusters samen in gehuurde gebouwen of op privéterrein van de leden. Door Gods genade werd in 2013, na veel gebed en vasten, een stuk land gevonden in het district Arue, bijna 20 kilometer van Papeete, Tahiti.

De kleine groep leden van deze gemeente hebben jarenlang zelfopofferende inspanningen geleverd door elke week vegetarische gerechten te koken en te verkopen om de aankoop van dit land mogelijk te maken. Ondanks de voorbeeldige inspanningen van onze broeders en zusters, die hard hebben gewerkt om dit land te betalen, is er een grote behoefte aan een gebouw om de boodschap van de waarheid te helpen verspreiden in deze laatste dagen van de geschiedenis van de aarde.

Daarom doen wij een beroep op onze broeders en zusters over de hele wereld om ons vriendelijk te helpen met het verstrekken van de middelen om een gebouw op te richten in Arue, dat zal dienen als een lokale gemeente en een plaats voor seminars, kampvergaderingen en gezondheidswerk in de hoofdstad van Frans-Polynesië.

De opbeurende woorden van 1 Kronieken 22:19 weerklinken vandaag tot ons: 'Maakt u op, en bouwt het heiligdom van God de Heere'. Moge God u overvloedig zegenen en moge Zijn werk over de hele wereld vooruitgaan.

–Uw broeders en zusters in Frans-Polynesië

Jezus, Simon en Maria

TEKST OM TE ONTHOUDEN: “Daarom zeg Ik u: Haar zonden, zijn haar vergeven, die vele waren, want zij heeft veel liefgehad; maar die weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief” (Lukas 7:47).

Aanvullende studie: –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 485–487, 550–552.

“Jezus kent de omstandigheden van elke ziel. U moogt zeggen: Ik ben zondig, heel zondig. Dat kan waar zijn; maar hoe slechter u bent, des te meer hebt u Jezus nodig. Hij zendt geen wenende, berouwvolle zondaar weg. Hij vertelt aan niemand al datgene, wat Hij zou kunnen openbaren, maar Hij zegt tot iedere bevende ziel moed te vatten. Hij zal Zijn genade vrijelijk schenken aan allen, die tot Hem komen om vergeving en herstel.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 493.

1. HET LAATSTE BEZOEK AAN BETHANIË

zo, 29 jun

- A. Beschrijf de situatie, die heerste in Jeruzalem ten tijde van Jezus' bezoek aan Bethanië, en hoe zou dit sommi-gen op het feest van Simon beïnvloed kunnen hebben? Johannes 11:55–57; Psalm 55:22

“Simon van Bethanië werd tot de discipelen van Jezus gerekend. Hij was een van de weinige Farizeeën, die zich openlijk hadden aange-sloten bij de volgelingen van Christus. Hij erkende Jezus als Leraar, en hoopte, dat Hij de Mes-sias zou zijn, maar hij had Hem niet aan-genomen als Heiland. Zijn karakter was niet veranderd; zijn beginselen waren dezelfde gebleven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 483.

- B. Welke grote zegen had Simon ontvangen, en hoe toonde hij nu zijn dank-baarheid aan Jezus? Lukas 7:36.

“Simon was genezen van melaatsheid, en dit had hem tot Jezus getrokken. Hij verlangde zijn dankbaarheid te tonen, en bij het laatste bezoek van Christus aan Bethanië richtte hij een maaltijd aan voor de Heiland en Zijn discipelen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 483.

- A. Beschrijf de verborgen, achter-de-schermen situatie die vaak bestaat bij sociale bijeenkomsten, en hoe deze situatie zich op deze gelegenheid voordeed. Psalm 55:22.
-

“Dit feestmaal bracht vele Joden te zamen. Er heerste in die tijd veel opwind-
ing in Jeruzalem. Christus en Zijn zending trokken meer aandacht dan ooit
tevorens. Zij die naar het feest gekomen waren, sloegen Zijn bewegingen nau-
wlettend gade, en sommigen van hen deden dat met onvriendelijke blik-
ken.” –De Wens der Eeuwen, blz. 483.

- B. Beschrijf de handelingen van Maria tijdens het feest bij Simon. Lukas 7:37-
38; Johannes 12:3.
-

“Maria luisterde ernstig naar ieder woord, dat over Jezus’ lippen kwam. Jezus
had haar, in Zijn genade, haar zonden vergeven, Hij had haar geliefde broer
uit het graf doen komen, en het hart van Maria was vol dankbaarheid. Zij had
Jezus horen spreken over Zijn nade-rende dood, en in haar oprechte liefde en
smart verlangde zij Hem eer te bewijzen. Tegen een groot persoonlijk offer
had ze een kruik ‘echte, kostbare nardusmirre’ gekocht, waarmee ze Zijn li-
chaam wilde zalven. Maar nu verklaarden velen, dat Hij tot koning gekroond
zou worden. Haar smart werd verkeerd in vreugde, en zij was vol verlangen
om de eerste te zijn, die haar Here zou eren. Zij brak de kruik zelf en goot
de inhoud over het hoofd en de voeten van Jezus; terwijl ze daarna wenend
neerknielde en Zijn voeten bevochtigde met haar tranen, droogde zij ze af
met haar lange, losse haar.” –De Wens der Eeuwen, blz. 484–485.

- C. Wat was Judas’ reactie op deze daad? Johannes 12:4–5; Matthéüs 26:8–9.
-

“Ze (Maria) had getracht opzien te vermijden, en haar handelingen zouden
onopgemerkt hebben kunnen blijven, maar de mirre vervulde de kamer met
zijn geur en maakte haar daad bekend aan allen, die aanwezig waren. Judas
nam haar deze daad zeer kwalijk. In plaats van te wachten wat Christus er-
over zou zeggen, begon hij zich te beklagen tegen de mensen, die in zijn buurt
waren, en een blaam te wer-pen op Christus, dat Hij zulk een verkwisting toe-
liet. Op listige wijze deed hij veronderstellingen, die waarschijnlijk ontevren-
denheid zouden veroorzaken..” –De Wens der Eeuwen, blz. 485.

- A. In werkelijkheid, waarom bekritiseerde Judas de daad van Maria om Jezus' voeten te zalven? Johannes 12:6.
-

“Judas was penningmeester van de discipelen, en uit hun kleine voorraad had hij heimelijk voor zijn eigen gebruik genomen, en zo had hij hun geldmiddelen tot een droevig beetje verkleind. Hij was fel om alles, wat hij kon be-machtigen, in de beurs te stoppen. Dikwijls maakte men gebruik van het geld in de beurs om de armen te helpen; en wanneer er iets gekocht werd waarvan Judas meende dat het niet volstrekt noodzakelijk was, placht hij te zeg-gen: Waarom deze verk-wisting? Waarom is het geld dat hiervoor is besteed, niet gedaan in de beurs, die ik draag voor de armen? Nu was de daad van Maria zulk een opmerkelijke tegen-stelling met zijn zelfzucht, dat hij be-schaamd stond; en zoals zijn gewoonte was, probeerde hij een waardig motief te vinden voor zijn bezwaar tegen haar gave. Hij wendde zich tot de discipelen en vroeg: ‘Waarom is deze mirre niet voor drie-honderd schellingen verkocht en aan de armen gegeven?’ Maar dit zeide hij niet, omdat hij zich om de armen bekommerde, maar omdat hij een dief was en als beheerder der kas de inkomsten wegnam. Judas had geen hart voor de armen. Indien de zalf van Maria verkocht, en de opbrengst daarvan onder zijn beheer was gekomen, zouden de armen er geen voordeel van hebben gehad.” –De Wens der Eeuwen, blz. 485.

- B. Hoe beschouwden de discipelen Judas en hoe beschouwde hij zichzelf? Jo-hannes 13:29.
-

“Judas had een hoge dunk van zijn eigen leiderscapaciteiten. Hij meende, dat hij als beheerder van gelden ver verheven was boven zijn medediscipelen, en hij had ervoor gezorgd, dat zij hem in hetzelfde licht zagen. Hij had hun vertrouwen gewonnen en had een grote in-vloed op hen. Zijn vermeende me-delijden met de armen misleidde hen, en zijn listige verdachtmaking maak-te, dat zij wantrouwend keken naar de toewijding van Maria.” –De Wens der Eeuwen, blz. 485.

- C. Beschrijf wat vaak degenen drijft, die stilletjes bij anderen klagen en hoe dit gevoelige zielen kan beïnvloeden, die het doelwit ervan zijn. Judas 1:16.
-

“Maria hoorde de woorden van kritiek. Haar hart beefde in haar. Zij was bevreesd, dat haar zuster haar zou berispen om haar verkwis-ting. Ook de Meester zou kunnen denken, dat zij zorgeloos was. Zij stond op het punt zich zonder verdediging of verontschuldiging stil te verwijderen.” –De Wens der Eeuwen, 486.

- A. Hoe werd Simon beïnvloed door zijn eigen farizeïsche trots en door de daad van Maria en hoe oordeelde hij over Jezus? Lukas 7:39.
-

“Simon, de gastheer, was onder de invloed geraakt van de kritiek van Judas op het geschenk van Maria, en hij was verwonderd over het optreden van Jezus. Zijn farizeïsche trots was gewond....

Door Simon te genezen van zijn melaatsheid, had Christus hem van een zekere dood gered. Maar ... Omdat Christus deze vrouw toe-stond tot Hem te naderen, omdat Hij haar niet vol verontwaardiging afwees, als iemand wier zonden te groot waren om vergeven te worden, omdat Hij niet toonde, dat Hij besepte, dat zij een gevallen vrouw was, kwam Simon in de verleiding om te denken dat Hij geen profeet was.” –De Wens der Eeuwen, blz. 490.

- B. Welke kennis over het intieme leven van Simon en Maria onthulde Jezus? Lukas 7:40–43. Hoe berispte Jezus Simon, en waarom? Lukas 7:44–46.
-

“Hij (Simon) besepte niet, dat Gods Zoon moest handelen op Gods manier, met ontferming, tederheid en genade. Het was Simons manier om geen aandacht te schenken aan de boetvaardigheid van Maria. Haar daad, het kussen van de voeten van Christus en het zalven daarvan met mirre, verergerden zijn hardvochtigheid. Hij dacht, dat, indien Christus een profeet was, Hij zondaren zou herkennen en bestraffen...

Zoals Nathan tegenover David deed, zo verborg Christus Zijn raak antwoord onder de sluier van een gelijkenis. Hij legde Zijn gastheer de last op, zijn eigen oordeel uit te spreken. Simon had de vrouw, die hij verachtte, tot zonde gebracht. Zij was bijzonder slecht door hem behandeld. Maar Simon had het gevoel, dat hij rechtvaardiger was dan Maria, en Jezus wenste, dat hij zag, hoe groot zijn schuld werkelijk was. Hij wilde hem tonen, dat zijn schuld in werkelijkheid groter was dan de schuld van haar.” –De Wens der Eeuwen, blz. 491.

- C. Hoe reageerden de Joden, toen Jezus zei, dat Maria's zonden vergeven waren? Lukas 7:48–49. Welk effect had de gelijkenis van Christus op Simons hart?
-

“Simon begon zichzelf nu in een nieuw licht te zien. Hij zag nu, hoe Maria beschouwd werd door Iemand, Die meer was dan een profeet. Hij zag, dat Christus met een scherpe, profetische blik in haar hart de liefde en toewijding had gezien. Hij werd beschaamd, en besepte, dat hij in tegenwoordigheid was van Iemand, Die hoger stond dan hijzelf.” –De Wens der Eeuwen, blz. 491.

- A. Hoe onzeker de uitkomst ons ook mag lijken, waarom worden wij aangemoedigd om openhartig te spreken met zondaars zoals Simon? Spreuken 9:8; Jakobus 5:20.

“Terwijl Maria een zondares was wier zonden waren vergeven, was hij een zondaar wiens zonden niet vergeven waren. De strenge regel van gerechtigheid, die hij tegen haar had willen inbrengen, veroordeelde hemzelf.

Simon was ontroerd door de zachtmoedigheid van Jezus, dat Hij hem niet openlijk voor de ogen van zijn gasten bestrafte. Hij was niet behandeld op de manier, waarop hij Maria had willen behandeld zien. Hij zag, dat Jezus niet zijn schuld aan anderen wilde openbaar ma-ken, maar door een juiste voorstelling van de zaak zijn geest trachtte te overtuigen, en door een medelijdende vriendelijkheid zijn hart te onderwerpen. Een strenge veroordeling zou Simon verhard hebben tegen berouw, maar een geduldige vermaning overtuigde hem van zijn ongelijk. Hij zag de grootheid van de schuld, die hij bij zijn Here had. Zijn hoogmoed werd vernederd, hij kreeg berouw, en de trotse Farizeeër werd een nederige, zelfopofferende discipel.” –De Wens der Eeuwen, blz. 492.

- B. Wat zei Jezus over de daad van Maria, en welke bemoedigende woorden sprak Hij tot haar? Matthéüs 26:12–13; Lukas 7:50.

“Maria was beschouwd als een groot zondares, maar Christus kende de omstandigheden, die haar leven hadden gevormd. Hij had iedere vonk van hoop in haar hart kunnen uitblussen, maar Hij deed het niet. Het was Hij, die haar uit wanhoop en ondergang had opgeheven. Zevenmaal had zij gehoord, hoe Hij de boze geesten, die haar hart en haar geest beheersten, bestrafte. Zij had gehoord, hoe Hij luid tot de Vader riep om harentwille. Zij wist, hoezeer de zonde Zijn onbevleete reinheid kwetst, en in Zijn kracht had zij overwonnen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 492.

TERUGBLIK

vr, 4 jul

1. Hoe kan ik in mijn wandel met God de betere eigenschappen van Maria ontwikkelen?
2. Welke waarschuwing moet ik in acht nemen bij het opmerken van de houding van Judas tijdens het feest?
3. Hoe kan ik de valkuil vermijden, waarin Simons gedachten hem leidden?
4. Wanneer kunnen Christus' woorden van troost aan Maria van toepassing zijn in mijn leven?
5. Wat moet ik leren van, hoe Jezus Simon overtuigde van zijn fout?

De Triomfantelijke Intocht

TEKST OM TE ONTHOUDEN: “Zegt de dochter Sions: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen, zijnde een jong van een jukdragende ezelin” Matthéüs 21:5.

Aanvullende studie: *-De Wens der Eeuwen, blz. 494–502.*

“Christus was gekomen om Jeruzalem en zijn kinderen te redden; maar farizeïsche trots, huichelarij, naijver en kwaadwilligheid hadden Hem verhinderd Zijn bedoeling uit te voeren.” *-De Wens der Eeuwen, blz. 500–501.*

1. OP DE OLIJFBERG

zo, 6 jul

- A. Toen Jezus en Zijn discipelen Jeruzalem naderden, met welke instructies stuurde Hij er twee van hen vooruit? Matthéüs 21:1–5.

“Hij (Jezus) had twee van Zijn discipelen uitgezonden om Hem een ezelin en haar hengstveulen te brengen. De Heiland was bij Zijn geboorte afhankelijk van de gastvrijheid van vreemdelingen. De stal, waarin Hij lag, was een geleende rustplaats. En hoewel de beesten op duizend bergen van Hem zijn, is Hij nu afhankelijk van de vriendelijkheid van een vreemde om een dier te verkrijgen, waarop Hij, als Koning van de stad, Jeruzalem kan binnenrijden.” *-De Wens der Eeuwen, blz. 494.*

- B. Beschrijf de reactie van de discipelen. Matthéüs 21:6–7.

“Met blijde geestdrift spreidden de discipelen hun mantels over het dier en deden hun Meester daarop plaatsnemen. Tot op dat ogenblik had Jezus altijd te voet gereisd, en de discipelen hadden zich aanvankelijk verwonderd afgevraagd, waarom Hij nu zou verkiezen te rijden. Maar in hun harten herleefde de hoop met de vreugdevolle gedachte, dat Hij op het punt stond de hoofdstad binnen te gaan, Zich-zelf tot Koning uit te roepen, en Zijn koninklijke macht te bevestigen.” *-De Wens der Eeuwen, blz. 494–495.*

- A. Toen de menigte hoorde, dat Jezus naar Jeruzalem kwam, wat deden zij toen? Johannes 12:12-13.
-

“Terwijl ze hun boodschap deden, deelden zij hun vurige verwachtingen aan de vrienden van Jezus mede, en de opwinding verspreidde zich wijd en zijd, waardoor de verwachtingen van het volk tot een hoogtepunt werden gevoerd.” –De Wens der Eeuwen, 494.

- B. Wat bracht de menigte ertoe om Jezus als de Messias te begroeten op die vreugdevolle gelegenheid? Zacharia 9:9; Johannes 12:14-15.
-

“Christus volgde het Joodse gebruik voor een koninklijke intocht. Het dier, waarop Hij reed, was het dier, waarop de koningen van Is-raël plachten te rijden, en de profetie had voorspeld, dat op deze wijze de Messias tot Zijn koninkrijk zou komen. Nauwelijks was Hij op de ezel gezeten, of een luide triomfkreet weerklonk door de lucht. De schare heette Hem welkom als Messias, hun Koning. Jezus aanvaardde nu het eerbetoon, dat Hij nooit tevoren had toegestaan, en de discipelen namen dit aan als een bewijs, dat hun blijde verwachtingen verwezenlijkt zouden worden, doordat zij Hem op de troon zouden zien” –De Wens der Eeuwen, blz. 495.

- C. Hoe weerklonken de woorden van de Psalmist met vreugde bij de mensen, die verlangden naar bevrijding? Matthéüs 21:9; Psalms 118:26.
-

“De menigte was ervan overtuigd, dat het uur van hun bevrijding op handen was. In hun verbeelding zagen zij reeds de Romeinse legers uit Jeruzalem verdreven, en Israël wederom een onafhankelijke natie. Allen waren gelukkig en opgewonden; de mensen wedijverden met elkander in het brengen van eerbewijzen aan Hem. Zij konden geen uiterlijke pracht en praal ten toon spreiden, maar zij gaven Hem de aanbidding van hun blijde harten. Zij waren niet in staat Hem kostbare geschenken te geven, maar zij spreidden hun overklaren als een tapijt op Zijn pad, en zij strooiden ook de bladerrijke takken van de olijfboom en van de palm op de weg. Zij konden de triomfantelijke stoet niet met koninklijke standaards doen voorafgaan, maar zij sneden de wuivende palmtakken af, het overwinningsembleem van de natuur, en wuifden ermee omhoog onder luide toejuichingen en hosannageroep.” –De Wens der Eeuwen, 495.

- A. Hoe reageerden sommigen van de Farizeeën op de lofprijzing voor Christus? Johannes 12:19; Lukas 19:39.
-

“Vele Farizeeën waren getuigen van dit schouwspel, en, brandend van naijver en haat, trachtten zij de stroom van de gevoelens van het volk te keren. Zij wendden al hun invloed aan om de mensen tot zwijgen te brengen; maar hun verzoeken en dreigementen deden de geestdrift slechts toenemen. Zij vreesden dat deze menigte, die door haar aantal zo sterk was, Jezus tot koning zou uitroepen. Als laatste redmiddel drongen zij zich door de menigte tot op de plaats waar Jezus was, en richtten zich tot Hem met de verwijtende en dreigende woorden: ‘Meester! bestraf Uw discipelen’. Zij verklaarden, dat dergelijke luidruchtige demonstraties in strijd waren met de wet, en dat zij door het gezag niet zouden worden toegestaan.” –De Wens der Eeuwen, blz. 497–498.

- B. Welk antwoord gaf Jezus hun? Lukas 19:40.
-

“Dit toneel van triomf geschiedde op Gods eigen beschikking. Het was voorzien door de profeet en de mens had geen macht om Gods bedoeling tegen te gaan. Indien de mensen Zijn plan niet ten uitvoer hadden gebracht, dan zou Hij aan de dode stenen een stem hebben gegeven en zij zouden Zijn Zoon met lofzang hebben begroet.” –De Wens der Eeuwen, blz. 498.

“Evenzeer zouden de priesters en leiders kunnen proberen de aarde te beroven van het stralende gezicht van de zon, als de wereld de stralen van heerlijkheid van de Zon der Gerechtigheid te onthouden. Ondanks alle tegenstand werd het koninkrijk van Christus door het volk beleden.” –God’s Amazing Grace, blz. 47.

“Het werk van God zal altijd voortgaan, ondanks alles wat de mens mag doen om het te belemmeren of af te breken.” –The Story of Jesus, blz. 85.

- C. Hoe was deze verbazingwekkende uitbarsting een vervulling van de profetie, zoals door velen in de menigte werd erkend? Zacharia 9:9.
-

“Terwijl de tot zwijgen gebrachte Farizeeën zich terugtrokken, werden de woorden van Zacharia opnieuw geuit door honderden stemmen: (Zie Zacharia 9:9).” –The Story of Jesus, blz. 572–575.

- A. Met welk doel stond Jezus zo'n grote demonstratie toe op de dag van Zijn triomfantelijke intocht in Jeruzalem? Johannes 12:16, 23–28.
-

“Nooit tevoren tijdens Zijn leven op aarde had Jezus een dergelijke demonstratie toegelaten. Hij voorzag duidelijk wat het gevolg hier-van zou zijn. Het zou Hem aan het kruis brengen. Maar het was Zijn bedoeling, Zich openlijk aan te dienen als de Verlosser. Hij wilde de aandacht vestigen op het offer, dat Zijn zending naar een gevallen wereld zou bekronen. Terwijl de mensen in Jeruzalem samenkwamen om het Pascha te vieren, stelde Hij, het tegenbeeldige Lam, door een vrijwillig handeling Zichzelf beschikbaar als offerande. Het zou voor Zijn gemeente in alle eeuwen, die zouden volgen, noodzakelijk zijn, om Zijn dood voor de zonden der wereld tot het onderwerp te maken van diepgaande overdenking en studie. Ieder feit, dat hiermee was verbonden, moest boven alle twijfel worden verheven. Het was toen noodzakelijk, dat de ogen van alle mensen op dat ogenblik op Hem werden gericht; de gebeurtenissen, die voorafgingen aan Zijn grote offerande, moesten van dien aard zijn, dat zij de aandacht zouden vestigen op het offer zelf. Na een demonstratie, als die welke gepaard ging met Zijn intocht in Jeruzalem, zouden aller ogen Zijn snelle gang naar de laatste gebeurtenissen volgen.

De gebeurtenissen die verbonden waren met deze triomftocht, zouden door iedereen worden besproken en Jezus in ieders gedachten brengen. Na Zijn kruisiging zouden velen zich deze gebeurtenissen, in verband met Zijn terechtstelling en dood, herinneren. Zij zouden ertoe worden gebracht, de profetieën te bestuderen, en zouden ervan worden overtuigd, dat Jezus de Messias was; en in alle landen zou het aantal bekeerlingen, die tot het geloof kwamen, toenemen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 496.

- B. Wat deed Jezus verrassend genoeg, toen Hij de stad volledig in zicht kreeg en waarom? Lukas 19:41–44.
-

“Midden in een toneel van vreugde, waarbij allen Hem eer bewezen, was de Koning van Israël in tranen; geen stille vreugdetranen, maar tranen en zuchten van niet te weerhouden zielsmart. De mensen werden door een plotselinge somberheid overvallen. Hun toejuichingen verstomden. Velen weenden uit medegevoel met een smart die zij niet konden verstaan.

Jezus stortte geen tranen in het vooruitzicht van Zijn eigen beproevingen... Het was de aanblik van Jeruzalem, die door het hart van Jezus sneed, Jeruzalem, dat de Zoon van God had verworpen en met Zijn liefde had versmaad, dat weigerde zich door Zijn machtige wonderen te laten overtuigen en dat op het punt stond om Hem het leven te benemen. Hij zag wat de stad was, in haar misdaad haar Verlosser te verwerpen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 499.

- A. Toen Jezus Jeruzalem binnenkwam, welke vraag stelden de leiders en welk antwoord kregen zij te midden van het tumult? Mattheüs 21:10-11.
-

“Wanneer de stoet op het punt staat de Olijfberg af te dalen, wordt hij opgevangen door de oversten. Zij vragen naar de oorzaak van dit luidruchtige vreugdebetoon. Wanneer zij de vraag stellen: “Wie is dit?” geven de discipelen, vervuld met de Geest der Inspiratie, antwoord op de vraag. In welsprekende zinnen herhalen zij de profetieën betreffende Christus.” –De Wens der Eeuwen, blz. 502.

- B. Zodra Jezus in de stad was aangekomen, wat deed Hij toen in de tempel? Mattheüs 21:12-16; Psalm 8:3.
-

“Drie jaar geleden waren de oversten van de tempel over hun vlucht voor het bevel van Jezus beschaamd geweest. Sinds die tijd hadden zij zich verwonderd over hun vrees, en over hun onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan één enkele man van nederige afkomst. Zij hadden gemeend, dat het onmogelijk was, dat zij zich nog eens op een zo onwaardige wijze zouden overgeven. Toch waren zij nu meer bevreesd dan tevoren, en ze haastten zich nog meer om Zijn bevel te gehoorzamen. Er was niemand die Zijn gezag in twijfel durfde trekken. Priesters en handelaars vluchtten uit Zijn tegenwoordigheid, terwijl ze hun vee voor zich uitdreven...

Toen de schare uit de tempel was gevlucht, waren velen achtergebleven. Bij hen sloten de nieuw-aangekomenen zich aan. Weer was de voorhof van de tempel vol zieken en stervenden, en wederom diende Jezus hen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 512.

TERUGBLIK

vr, 11 jul

1. Hoe wordt de houding van de Farizeeën vaak nu herhaald?
2. Wat kenmerkte degenen, die Christus eerden als de beloofde Koning?
3. Wat kon Jezus doen huilen om mij, zoals Hij deed om Jeruzalem?
4. Hoe werd de profetie van Zacharia 9:9 bij deze gelegenheid vervuld?
5. Waarom stond Christus op dit moment zoveel publieke toejuiching toe?

Wij willen Jezus zien

TEKST OM TE ONTHOUDEN: “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u. Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft het alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort” (Johannes 12:24).

Aanvullende studie: –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 45–50.

“Alleen door het sterven van Christus kon het koninkrijk van Satan omvergevoeren worden. Alleen zo kon de mens worden verlost en God worden verheerlijkt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 545.

1. UIT HET OOSTEN EN WESTEN

zo, 13 jul

A. Wie zochten Jezus bij Zijn geboorte, het begin van Zijn leven, en wat brachten zij Hem? Matthéüs 2:1–2, 10–11.

B. Wie zochten Jezus aan het einde van Zijn bediening, en wie vertegenwoordigden zij? Johannes 12:20. Wat leert dit ons? Matthéüs 8:11.

“Deze mensen kwamen van het Westen om de Heiland te vinden aan het einde van Zijn leven, zoals de Wijzen uit het Oosten waren gekomen aan het begin. Ten tijde van de geboorte van Christus was het Joodse volk zó in beslag genomen door hun eigen eierzuchtige plannen, dat zij niet op de hoogte waren van Zijn komst. De Magiërs uit een heidens land kwamen naar de kribbe met hun gaven om de Heiland te aanbidden. Zo kwamen deze Grieken, als vertegenwoordigers van de volkeren, stammen en naties der aarde, om Jezus te zien. Zo zouden de mensen uit alle landen en uit alle tijden worden getrokken door het kruis van de Heiland...

Sommigen hadden verondersteld, dat Hij de priesters en de oversten uit de tempel had verdreven, en dat Hij de troon van David in bezit zou nemen en als koning over Israël zou heersen, en dat gerucht hadden zij doorgegeven. De Grieken verlangden de waarheid te weten omtrent Zijn zending.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 542–543.

A. Hoe uitten de Grieken hun verlangen? Johannes 12:21.

B. Leg uit hoe Jezus van het verzoek hoorde en hoe Zijn hart daarop reageerde. Johannes 12:22-23.

“Toen Christus het gretige verzoek hoorde: ‘Wij zouden Jezus wel willen zien’, waarin de hongerende kreet van de gehele wereld weer-klonk, lichtte Zijn gelaat op en Hij zei: ‘De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden’. In het verzoek van de Grieken zag Hij een belofte van de resultaten van Zijn grote offerande.” –De Wens der Eeuwen, blz. 542.

“Toen het verzoek aan Jezus werd overgebracht, was Hij in dat gedeelte van de tempel, waarvan allen behalve de Joden waren uitgesloten, maar Hij ging uit naar de Grieken in de buitenste voorhof en had een persoonlijk gesprek met hen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 542.

C. Hoe zou de tedere zorg van Christus om vreemdelingen te bereiken ons moeten motiveren? Lukas 14:23; Prediker 11:1-2.

“We moeten ons uiterste best doen om de kennis van de waarheid te verspreiden naar allen, die willen horen, en er zijn velen, die zullen luisteren. In al onze grote steden heeft God oprechte zielen, die geïnteresseerd zijn in wat waarheid is... Herhaal de boodschap, herhaal de boodschap, waren de woorden die steeds weer tot mij gesproken werden. Zeg Mijn volk de boodschap te herhalen op de plaatsen, waar deze voor het eerst werd gepredikt, en waar gemeente na gemeente haar standpunt innam voor de waarheid, waarbij de kracht van God op een opmerkelijke wijze getuigde van de boodschap.” –Evangelism, blz. 394.

“Ons wordt niet verteld, dat we een speciale, wonderbaarlijke vertoning moeten maken. De waarheid moet verkondigd worden op de hoofdwegen en de zijwegen, en zo moet het werk gedaan worden met verstandige, wel-doordachte methoden... Het werk, dat Christus in onze wereld heeft verricht, moet ons voorbeeld zijn, voor zover het de vertoning betreft. Wij moeten ons net zo ver van het theatrale en het buitengewone houden als Christus deed in Zijn werk. Gevoelens zijn geen godsdienst, hoewel godsdienst haar eigen pure, heilige, verheffende, heiligende invloed zal uitoefenen, die geestelijk leven en verlossing brengt.” –Evangelism, blz. 396.

A. Welke vergelijking maakte Jezus tussen de graankorrel en Zijn zending? Johannes 12:24.

“Het zaad, dat in de grond wordt begraven, brengt vrucht voort, en deze wordt op haar beurt weer gezaaid. Op deze wijze wordt de oogst verveelvoudigd. Zo zal de dood van Christus aan het kruis van Golgotha vrucht dragen tot eeuwig leven. Het overdenken van dit offer zal de heerlijkheid zijn van degenen die, als vruchten daarvan, tot in eeuwigheid zullen leven.

De tarwekorrel, die zijn eigen leven spaart, kan geen vrucht voortbrengen. Hij blijft alleen. Christus kon, indien Hij wilde, Zichzelf van de dood redden. Maar indien Hij dit zou doen, zou Hij alleen moeten blijven. Hij zou geen zonen en dochters tot God kunnen brengen. Slechts door Zijn leven op te geven, kon Hij het mensdom leven schenken. Slechts door in de aarde te vallen en te sterven, kon Hij het zaad worden voor die grote oogst, de menigte die uit iedere natie, geslacht en taal en volk vrijgekocht is voor God.” –De Wens der Eeuwen, blz. 544.

B. Welke tweede toepassing gaf Jezus aan de gelijkenis van het zaad? Johannes 12:25–26.

“Allen, die als medearbeiders van Christus vrucht willen voortbrengen, moeten eerst in de aarde vallen en sterven. Eigenliefde en eigen-belang moeten te gronde gaan. En de wet van zelfopoffering is de wet van zelfbehoud. De landman behoudt zijn graan door het weg te werpen. Zo is het ook in het leven van de mens. Geven is leven. Het leven, dat behouden zal worden, is het leven, dat vrijelijk gegeven wordt in de dienst van God en de mensen. Zij, die om Christus’ wil hun leven in deze wereld opofferen, zullen het behouden tot in het eeuwige leven.

Het leven, dat voor zichzelf wordt besteed, is als het graan, dat wordt opgegeten. Het verdwijnt, maar er is geen toename. Een mens kan al het mogelijke voor zichzelf verzamelen; hij kan leven en plannen maken voor zichzelf; maar zijn leven gaat voorbij, en hij heeft niets. De wet van zelfbehoud is de wet van zelfvernietiging.

(Zie Johannes 12:26). Allen, die met Jezus het kruis der offerande hebben gedragen, zullen met Hem delen in Zijn heerlijkheid. Het was de vreugde van Christus in Zijn vernedering en pijn, dat Zijn discipelen met Hem verheerlijkt zouden worden. Zij zijn de vrucht van Zijn zelfopoffering.” –De Wens der Eeuwen, blz. 544–545.

- A. Welk gebed bood Jezus aan, toen Hij aan Zijn dood aan het kruis dacht? Johannes 12:27-28 (eerste deel).
-

“Christus dronk van tevoren reeds uit de lijdenskelk. Zijn menselijke natuur schrok terug voor het uur van verlatenheid, wanneer Hij naar alle schijn zelfs door God verlaten zou worden, wanneer allen Hem zouden zien, veracht, door God geslagen en bezocht. Hij deinsde terug voor het feit, dat Hij voor het volk tentoongesteld zou worden, dat Hij zou worden behandeld als de ergste misdadiger, dat Hij een schandelijke en oneervolle dood zou sterven. Een voorgevoel van Zijn strijd tegen de machten der duisternis, een besef van de afschuwelijke last van menselijke overtredingen, en van de toorn des Vaders over de zonde, maakten dat de geest van Jezus uitgeput werd en over Zijn gelaat een doodskleur kwam.

Toen kwam de onderwerping aan de wil van de Vader: ‘Maar hiertoe’, zei Hij, ‘ben Ik in deze ure gekomen. Vader, verheerlijk Uw naam!’ Alleen door het sterven van Christus kon het koninkrijk van Satan omvergeworpen worden. Alleen zo kon de mens worden verlost en God worden verheerlijkt. Jezus stemde toe in de zielenstrijd, Hij aanvaardde het offer.” –De Wens der Eeuwen, blz. 545.

- B. Welk antwoord werd gehoord, dat uit de hemel kwam? Johannes 12:28 (laatste deel). Wat zeiden de omstanders? Johannes 12:29.
-

“Terwijl de stem werd gehoord, flitste er een licht uit de wolk en omhulde Christus, alsof de armen van Oneindige Kracht als een muur van vuur om Hem heen werden gesloten. De mensen zagen met angst en verwondering bij dit schouwspel toe. Niemand durfde te spreken. Met gesloten lippen en ingehouden adem hielden allen, terwijl zij daar stonden, hun ogen op Jezus gericht. Nadat het getuigenis van de Vader was gegeven, steeg de wolk op en verspreidde zich in de hemel. Voorlopig was de zichtbare band tussen Vader en Zoon verbroken.

‘De schare dan, die daar stond en toehoorde, zeide, dat er een donderslag geweest was; anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken’. Maar de Grieken, die de vraag gesteld hadden, zagen de wolk, hoorden de stem, begrepen de betekenis daarvan en wisten Wie Christus in waarheid was; aan hen werd Hij geopenbaard als de door God Gezondene.

De stem van God was gehoord bij de doop van Jezus bij het begin van Zijn dienstwerk en wederom bij Zijn verheerlijking op de berg. Nu, aan het einde van Zijn dienstwerk, werd de stem voor de derde maal gehoord.” –De Wens der Eeuwen, blz. 546.

- A. Ondanks de vele wonderen, die Jezus verrichtte, plus de stem die opnieuw uit de hemel had geklonken, hoe reageerde de meerderheid van de Joden op Hem? Johannes 12:37-41.

“Jezus had juist de plechtige waarheid uitgesproken betreffende de toestand van de Joden. Hij had Zijn laatste beroep op hen gedaan en hun oordeel uitgesproken. Nu plaatste God wederom Zijn zegel op de zending van Zijn Zoon. Hij erkende Hem, Die door Israël was verworpen. ‘Niet om Mij is die stem er geweest’, zei Jezus, ‘maar om u’. Het was het bekronend bewijs, dat Hij de Messias was, het te-ken van de Vader dat Jezus de waarheid had gesproken en de Zoon van God was.” –De Wens der Eeuwen, blz. 546.

“Eenmaal hadden zij de Heiland gevraagd: ‘Wat voor teken doet Gij dan, opdat wij mogen zien en U geloven?’ (Johannes 6:30). Onein-dig veel tekenen waren hun gegeven; maar zij sloten hun ogen en verhardden hun harten. Nu de Vader Zelf gesproken had en zij nog niet om een teken konden vragen, weigerden zij nog steeds te geloven.” –De Wens der Eeuwen, blz. 547.

- B. Hoe worden wij gewaarschuwd door de handelingen van sommige leiders, ondanks het feit, dat zij overtuigd waren, dat Christus' zending echt was? Johannes 12:42-43.

“Zij hadden de eerbewijzen van mensen meer lief dan de goedkeuring van God. Om zich verwijten en schande te besparen, verloochenden zij Christus en verwierpen het eeuwige leven, dat hun werd aangeboden. En hoe velen hebben sindsdien door alle eeuwen heen hetzelfde gedaan!” –De Wens der Eeuwen, blz. 547.

TERUGBLIK

vr, 18 jul

1. Wat symboliseerden de zoekers bij de geboorte van Christus en nu de Grieken?
2. Hoe is de gelijkenis van de graankorrel van toepassing op mijn leven?
3. Hoe kan ik Gods stem onderscheiden, wanneer velen zullen denken dat het de donder is?
4. Welke angsten en zorgen van de Joodse leiders moet ik vermijden?
5. Verklaar de twee toepassingen van de graankorrel, die begraven wordt.

Jezus, de Dienaar der Dienaren

TEKST OM TE ONTHOUDEN: “Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijk Ik u gedaan heb, gij ook doet” (Johannes 13:15).

Aanvullende studie: –*De Wens der Eeuwen*, blz. 563–571.

“Het gehele leven van Christus was een leven van onbaatzuchtige dienst geweest. ‘Niet ... om Zich te laten dienen, maar om te dienen’ (Matthéüs 20:29), was de les geweest, die in al Zijn daden besloten lag.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 563.

1. EEN HEIDENS CONCEPT

zo, 20 jul

- A. Welke destructieve mentaliteit, afkomstig van Lucifer, beïnvloedde het Jodisme (inclusief de discipelen van Christus) en kan ons ook nu beïnvloeden? Lukas 22:24–25.

“Lucifer begeerde de macht van God, niet Zijn karakter. Hij begeerde voor zichzelf de hoogste plaats, en ieder mens, die wordt gedreven door zijn geest, zal hetzelfde doen. Op deze wijze zullen vervreemding, tweedracht en strijd onvermijdelijk zijn. Heerschappij wordt de buit van de sterkste. Het koninkrijk van Satan is een koninkrijk van geweld; ieder persoonlijk beschouwt ieder ander als een hindernis op de weg van zijn eigen vooruitgang, of als een trede waarlangs hijzelf naar een hogere plaats zal kunnen klimmen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 378–379.

“In de koninkrijken der wereld betekende positie zelfverheerlijking. Men nam aan, dat de mensen bestonden ten voordele van de rege-rende klassen. Invloed, rijkdom, ontwikkeling, dat waren zo de middelen voor de leiders om de scharen in hun macht te krijgen. De hogere klassen moesten denken, besluiten, zich verheugen en regeren; de lagere klassen moesten gehoorzamen en dienen. Godsdienst was, zoals alle andere dingen, een zaak van gezag. Men verwachtte van het volk, dat zij geloofden en handelden zoals hun oversten dat wil-den. Het recht van de mens als mens, om voor zichzelf te denken en te handelen, werd in het geheel niet meer erkend.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 476.

“Door geestelijke trots, de wens om de wet voor te schrijven, een ambitieus verlangen naar eer of positie ... kan de gemeente in verwarring raken en haar vrede opgeofferd worden.” Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 196.

- A. In sterk contrast met het ambitieus verlangen naar een hogere positie, welk principe stelde Jezus toen vast, en welk voorbeeld gaf Hij in dit opzicht? Lukas 22:26-27; Johannes 13:13-16.
-

“Christus was bezig een koninkrijk op te richten, dat andere beginselen heeft. Hij riep de mensen niet tot gezag, maar tot dienen, de sterken om de zwakheden van de zwakken te dragen. Macht, positie, talent en opvoeding gaven hun bezitter de hoogste verplichting zijn medemensen te dienen...

In het koninkrijk van Christus is geen hooghartige onderdrukking, gedwongen levenshouding. De engelen des hemels komen niet naar de aarde om te heersen en eerbewijzen af te dwingen, maar als boodschappers van genade, om te werken met de mensen voor de verheffing van het mensdom.” –De Wens der Eeuwen, blz. 476–477.

- B. Beschrijf, hoe Christus omging met gebrekkige mensen, een houding die onze eigen natuurlijke neiging moet vervangen. Filippensen 2:3-4.
-

“Het is een natuurlijke, maar niet aangename, eigenschap in ons karakter om scherpzinnig te zijn in onze waar-nemingen en standvastig in onze herinnering van de fouten en tekortkomingen van anderen.

Broeder B probeert niet in eenheid te zijn met zijn broeders; zijn zelfvertrouwen heeft hem ertoe gebracht geen bijzondere noodzaak voor eenheid te voelen. Hij denkt, dat hun gedachten in een vorm zijn gegoten, die inferieur is aan de zijne en dat het aanvaarden van hun meningen en raad als waardig om aandacht te krijgen een grote neerbuigendheid zou zijn... Hij voelt dat hij te wijs en ervaren om de voorzorgsmaatregelen nodig te hebben, die voor velen onmisbaar zijn. Hij heeft zo'n hoge dunk van zijn eigen vermogens en zo'n groot vertrouwen in zijn eigen prestaties, dat hij zichzelf voorbereid acht op elke noodsituatie.” –Testimonies for the Church, vol. 3, blz. 444–445.

“De invloed van wereldse zelfzucht, die door sommigen als een wolk wordt meegedragen en de atmosfeer, die anderen inademen, verkilt, veroorzaakt ziekte van de ziel en leidt vaak tot de dood.” –Testimonies for the Church, vol. 3, blz. 528.

“Als er onder broeders die liefde is, die hen ertoe zal brengen anderen beter te achten dan zichzelf, zal er een op-geven zijn van hun eigen wegen en wensen ten gunste van anderen.” –Gospel Workers, blz. 447.

- A. Welke zorg hadden de apostelen nog kort voor het Pascha? Matthéüs 20:20-24; Lukas 22:24.

“Er ontstond ook onenigheid onder hen over de vraag, wie van hen als de eerste moest gelden’. Deze naijver en twist, die bleven voortduren in de tegenwoordigheid van Christus, smartten en verwondden Hem. De discipelen klemde zich vast aan hun geliefkoosde idee, dat Christus Zijn macht zou doen gelden en Zijn plaats innemen op de troon van David. En in hun hart verlangden zij allen de hoogste positie in het koninkrijk. Zij hadden zichzelf en de anderen geschat, en in plaats van hun broeders waardiger te achten, hadden zij zichzelf op de eerste plaats gesteld. Het verzoek van Jacobus en Johannes om aan de rechter- en de linkerkant van de troon van Christus te mogen zitten, had de verontwaardiging van de anderen opgewekt. Dat de twee broeders zich aanmatigden om de hoogste positie te vragen, bracht de tien anderen zó in beroering, dat zij dreigden van elkander te vervreemden. Zij gevoelden zich verkeerd beoordeeld, ze meenden, dat trouw en talenten niet werden gewaardeerd. Judas stond het felst tegenover Jacobus en Johannes.

Toen de discipelen de opperzaal binnenkwamen, waren hun harten vol haatdragende gevoelens. Judas drong zich aan de linkerkant naast Christus; Johannes bevond zich aan de rechterzijde. Indien er een hoogste positie was, dan was Judas vastbesloten die te verkrijgen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 564.

- B. Welke eerdere illustratie hadden de discipelen blijkbaar vergeten, waardoor een nieuwe oorzaak voor onenigheid onder hen ontstond? Matthéüs 18:1-4.

“Er was nog een oorzaak van tweedracht gerezen. Bij een feestmaaltijd was het de gewoonte, dat een dienstknecht de voeten van de gasten waste, en bij deze gelegenheid waren voorbereidingen voor die dienst getroffen. De waterkan, het bekken en de handdoek voor de voetwassing waren voorhanden; maar er was geen dienstknecht, en het was aan de discipelen om die taak te vervullen. Maar elk van de discipelen gaf zich over aan gewonde trots, vastbesloten niet de rol van dienaar te spelen. Allen toonden een onverstoorbare onverschilligheid; zij schenen zich niet ervan bewust te zijn, dat er iets voor hen te doen was. Door hun stilzwijgen weigerden zij zichzelf te vernederen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 565.

“Laten wij nadenken over, hoe onze woorden klinken in de oren van God, hoe onze zelfzuchtige gedachten eruitzien in Zijn ogen, wanneer wij anderen beoordelen en veroordelen, die misschien beter zijn in hart en doel dan wijzelf.” –The Signs of the Times, 19 februari 1885.

- A. Nadat Hij geduldig had gewacht tot de discipelen het initiatief zouden nemen, wat deed Jezus uiteindelijk? Jo-hannes 13:3-5.
-

“(Zie Johannes 13:5). Deze daad opende de ogen der discipelen. Bittere schaamte en vernedering vervulden hun hart. Zij verstonden het onuitgesproken verwijt en zagen zichzelf in een volkomen nieuw licht.

Zo bracht Christus Zijn liefde voor Zijn discipelen tot uitdrukking. Hun zelfzuchtige geest vervulde Hem met droefheid, maar Hij ging niet met hen redetwisten over hun bezwaar. In plaats daarvan gaf Hij hun een voorbeeld, dat zij nooit zouden vergeten.” –De Wens der Eeuwen, blz. 565.

- B. Hoe reageerde Petrus toen het zijn beurt was? Johannes 13:6-8 (eerste deel).
-

“Petrus kon het niet verdragen te zien, dat zijn Here, van Wie hij geloofde, dat Hij de Zoon van God was, de rol van een dienstknecht vervulde. Zijn gehele ziel kwam in opstand tegen deze vernedering. Hij besepte niet, dat Christus hiertoe in de wereld was gekomen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 567.

- C. Hoe ver had Judas toegegeven aan de verleidingen van Satan, en hoe toonde Christus, dat Hij zich hiervan bewust was? Johannes 13:2, 10-11.
-

“Vóór het Pascha was Judas voor de tweede maal met de priesters en Schriftgeleerden samengekomen, en had met hen de overeenkomst gesloten Jezus in hun handen over te leveren. Niettemin voegde hij zich daarna bij de discipelen, alsof hij onschuldig was aan enig kwaad en alsof hij belang stelde in de voorbereidingen voor de maaltijd. De discipelen wisten niets van de plannen van Judas. Alleen Jezus kon zijn geheim lezen. Toch stelde Hij hem niet aan de kaak. Jezus hongerde naar zijn ziel. Hij gevoelde voor hem dezelfde last als voor Jeruzalem, toen Hij weende over de ten ondergang gedoemde stad. Zijn hart schreide: Hoe kan Ik u prijsgeven? De weerhoudende kracht van die liefde werd door Judas gevoeld. Toen de handen van de Heiland die bezoedelde voeten wasten en ze afdroogden met de doek, werd het hart van Judas geheel ontroerd door een opwelling om op dat ogenblik en op die plaats zijn zonde te belijden. Maar hij wilde zich niet vernederen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 566.

- A. Wat wil Jezus met deze daad werkelijk bereiken? Johannes 13:8 (laatste deel).
-

“Door de daad van onze Here werd deze nederige dienst gemaakt tot een gewijde instelling. Deze instelling moest door de discipelen in acht worden genomen, opdat zij voortdurend Zijn lessen in nederigheid en dienstbetoon in gedachten zouden houden.

Deze instelling is de door Christus aangewezen voorbereiding voor de dienst van het Avondmaal. Terwijl trots, onenigheid en het strijden om de eerste plaats worden gekoesterd, kan het hart niet in gemeenschap met Christus treden. We zijn niet gereed de gemeenschap met Zijn lichaam en bloed te ontvangen. Daarom heeft Jezus de gedachtenis aan Zijn nederigheid ingesteld, deze eerst in acht te nemen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 569.

- B. Welke belangrijke woorden sprak Jezus na de voetwassing, en wat moet dit in onze gedachten brengen tijdens onze viering hiervan? Johannes 13:12-17.
-

“Wij zijn feilbaar en hebben vele keren gefaald. Laten wij berouwvol en onder schuldbelijdenis tot de Heer terugkeren. Wanneer wij bij-eenkomen om deel te nemen aan de verordeningen over Gods huis, laten wij dan alles, wat verkeerd is, rechtzetten, voor zover dat van ons afhangt. Wanneer u voor een broeder buigt om zijn voeten te wassen, vraag uzelf dan af: ‘Heb ik in enig opzicht iets in mijn hart, wat mij van deze broeder scheidt? Heb ik iets gezegd of gedaan, dat ons van elkaar vervreemdt?’ Als dat zo is, neem het dan weg door van harte uw zonde te belijden. Zo wordt het ene hart samengesmeed met het andere, en wordt de zegen van God openbaar.” –Christus Weerspiegelen, blz. 282.

TERUGBLIK

vr, 25 jul

1. Leg het contrast uit tussen de hemelse houding en die van de aarde.
2. Als ik weiger de voeten van mijn broeder te wassen, wat weiger ik dan werkelijk?
3. Hoe is de innerlijke ervaring van Judas een waarschuwing voor mij?
4. Leg uit hoe Christus de houding van de discipelen veranderde.
5. Wat is het doel en de betekenis van de voetwassing ceremonie?

Eerste Sabbatgaven

Sabbat, 2 augustus 2025

De Onderwijsafdeling van de Generale Conferentie

Onderwijs is, net als heiliging, een levenslang werk. Vanaf onze vroegste jaren tot in de eeuwigheid zal onderwijs altijd een wezenlijk onderdeel zijn van het menselijk leven. Deze Sabbat vragen we uw steun om dit essentiële onderdeel van de gemeente te laten groeien.

We moeten leren om vanaf onze vroegste jaren zendelingen te zijn. “Iedere ware discipel wordt in het Koninkrijk Gods geboren als een zending.” –De Wens der Eeuwen, blz. 155. ‘En gij zult ze uw kinderen inscherpen, en ervan spreken, als gij in uw huis zit, en als gij op de weg gaat, en als gij neerligt, en als gij opstaat’ (Deuteronomium 6:7). En wanneer de overwinning behaald is en zonde en zondaars er niet meer zijn, zal het werk van onderwijs worden voortgezet.

Meer dan ooit tevoren moet onze gemeente klaar staan om materialen te leveren om een goede onderwijsbasis te leggen voor elke leeftijdsgroep binnen de menselijke familie.

Helaas zijn de meeste onderwijsinstellingen afgestapt van het onderwijzen van de basisbeginselen en zijn ze indoctrinatiecentra voor de wereld geworden. Velen beseffen hoeveel invloed scholing op hun kinderen heeft en hebben daarom materiaal aangevraagd om hen te helpen bij hun opvoeding tot eer en heerlijkheid van God. Daarom is de onderwijsafdeling van de GC bezig met het ontwikkelen van een volledig onderwijsprogramma met dit doel als uitgangspunt. In samenwerking met onze docenten en verschillende afdelingen is de voorbereiding van dit onderwijsprogramma in volle gang.

Maar het project is groter dan de beschikbare bedragen. We hebben uw genereuze bijdragen nodig om het materiaal te ontwikkelen, te vertalen en betaalbaar te maken, ook voor mensen in armoede. Uw steun maakt het mogelijk om materiaal van de hoogste kwaliteit te ontwikkelen, zodat de leerlingen, die het gebruiken, “geschikt zullen zijn voor nut in dit leven en voor de dienst aan God in de eeuwigheid.” –Counsels to Parents, Teachers and Students, blz. 495.

We begrijpen, dat dit project omvangrijk is, maar het is de moeite waard. Met uw steun zullen we materialen produceren, van wiskunde tot taal tot sociale wetenschappen, die zelfs de jongsten onder ons zullen toerusten om de boodschap van het evangelie zo effectief mogelijk aan de hele wereld te verkondigen.

Bij voorbaat dank en moge God de gaven en gevers zegenen.

–De Onderwijsafdeling van de Generale Conferentie.

De Weg, de Waarheid en het Leven

Tekst om te onthouden: “Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6).

Aanvullende studie: –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 265–269.

“Door de overtreding was deze aarde van het hemelse continent losgeraakt. De communicatie tussen de mens en zijn Maker was verbroken; maar de weg is geopend om terug te keren naar het huis van de Vader.” –*My Life Today*, blz. 260.

1. JEZUS KONDIGT ZIJN TERUGKEER TOT DE VADER AAN

zo, 27 jul

- A. Met welke woorden kondigde Jezus het einde van Zijn zending op aarde aan? Johannes 13:33. Welke andere boodschap deelde Hij mee? Johannes 13:34–35.

“Eén van de laatste geboden van Christus aan Zijn discipelen luidde: ‘Hebt el-kander lief, gelijk Ik u heb liefgehad’. Gehoorzamen wij dit gebod of geven wij toe aan scherpe, onchristelijke karaktertrekken? Als wij op een of andere wijze anderen hebben gegriefd, zijn wij verplicht onze schuld te belijden en naar ver-zoening te streven. Dit is een noodzakelijke voorbereiding om in geloof tot God te komen en Zijn zegen te vragen.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 82–83.

- B. Welk gesprek vond er plaats tussen Petrus en Jezus over het vertrek van de Heer? Johannes 13:36–38.

“Velen staan vandaag de dag, waar Petrus stond, toen hij vol zelfvertrouwen verklaarde, dat hij zijn Heer niet zou verloochenen. En vanwege hun zelfgen-oegzaamheid vallen ze gemakkelijk ten prooi aan Satans listen. Wie zich be-wust is van zijn zwakheid, vertrouwt op een macht hoger dan zichzelf. En zolang ze zich tot God wenden, heeft Satan geen macht over hen. Maar wie op zichzelf vertrouwt, wordt gemakkelijk verslagen.” –*Our High Calling*, blz. 307.

- A. Welke troostende woorden sprak Jezus tot Zijn discipelen, terwijl hij nog in de bovenzaal was, en welke belofte deed Hij hun? Johannes 14:1-2.
-

“(Zie Johannes 14:1-4). Om uwentwil ben Ik in de wereld gekomen. Ik werk voor uw zaak. Wanneer Ik wegga, zal Ik nog ijverig voor u werken. Ik ben in de wereld gekomen om Mijzelf aan u te openbaren, opdat gij zoudt geloven. Ik ga naar de Vader om in uw belang met Hem samen te werken. Het doel van het weggaan van Christus was het tegengestelde van wat de discipelen vreesden. Het betekende geen definitieve scheiding. Hij ging hun vóór om hen een plaats te bereiden, opdat Hij zou kunnen wederkomen en hen tot Zich te nemen. Terwijl Hij woningen voor hen bouwde, moesten zij karakters opbouwen naar de gelijkenis Gods.” –De Wens der Eeuwen, blz. 581-582.

- B. Welke belangrijke gebeurtenis nam Christus op in Zijn boodschap? Johannes 14:3.
-

“De belofte van Christus’ wederkomst moest in de gedachten der discipelen altijd levendig blijven. Deze Jezus, die zij ten hemel hadden zien opvaren, zou wederkomen om diegenen, die zich hier op aarde in Zijn dienst stellen, tot Zich te nemen. Dezelfde stem, die tot hen gezegd had: ‘Zie Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld’, zou hen welkom heten in Zijn tegenwoordigheid in het hemels koninkrijk.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 24.

- C. Welke vraag stelde Thomas aan Jezus over de weg, en welk antwoord kreeg hij? Johannes 14:5-6.
-

“Er zijn niet vele wegen, die naar de hemel leiden. Iedereen mag niet zijn eigen weg kiezen. Christus zegt: ‘Ik ben de Weg ... Niemand komt tot de Vader dan door Mij’. Sedert het evangelie voor de eerste maal was gepredikt, toen in Eden werd verklaard, dat het Zaad van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen, was Christus verhoogd als de weg, de waarheid en het leven. Hij was de weg, toen Adam leefde, toen Abel het bloed van het geslachte lam, waardoor het bloed van de Verlosser werd voorgesteld, voor Gods aangezicht bracht. Christus was de weg, waardoor patriarchen en profeten werden gered. Hij is de enige weg, die ons de toegang tot God biedt.” –De Wens der Eeuwen, blz. 582.

- A. Hoe identificeerde Jezus Zich met de Vader, en hoe verhoudt dit zich tot ons? Johannes 14:7.
-

“Christus kwam om God aan de wereld te openbaren als een God van liefde, vol van genade, tederheid en medelijden. De dikke duisternis, waarmee Satan had geprobeerd de troon van de Godheid te omhullen, werd door de Verlosser van de wereld verjaagd, en de Vader werd weer aan de mensen getoond als het licht des levens.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 600.

- B. Welk verzoek richtte Filippus aan Jezus, en wat was de betekenis van het antwoord van de Heer? Johannes 14:8–11.
-

“Toen Filippus bij Jezus kwam met het verzoek: ‘Toon ons de Vader en het is ons genoeg’... antwoordde Christus, en zegt van Zichzelf, dat Hij naar de wereld gezonden is om de Vader te vertegenwoordigen. In Zijn voortreffelijkheid van karakter, in Zijn genade en teder medelijden, in Zijn liefde en goedheid staat Hij voor ons als de belichaming van goddelijke volmaaktheid, het beeld van de onzichtbare God.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 600–601.

“Christus doordrong hen nadrukkelijk van het feit, dat zij de Vader alleen in geloof konden zien. God kan door geen mens in een uiterlijke gedaante gezien worden.” –Bijbelkommentaar, blz. 409.

“Christus had niet opgehouden God te zijn, toen Hij mens werd. Hoewel Hij Zich had vernederd en de menselijke natuur had aangenomen, bezat Hij nog steeds de Godheid. Christus alleen kon de Vader aan de mensen tonen, en de discipelen hadden meer dan drie jaar lang het voorrecht gehad deze vertegenwoordiging waar te nemen...

Hun geloof kon veilig steunen op het getuigenis gegeven uit de werken van Christus, werken die geen mens uit zichzelf ooit had gedaan of ooit zou kunnen doen. Het werk van Christus had getuigd van Zijn goddelijkheid. Door Hem was de Vader geopenbaard.

Indien de discipelen geloofden in deze levende verbinding tussen de Vader en de Zoon, zou hun geloof hen niet verlaten, wanneer ze het lijden en sterven van Christus zagen om een verlorengaanse wereld te redden. Christus trachtte hen af te brengen van hun kleingeloof tot de ervaring, die zij zouden kunnen ontvangen, wanneer zij waarlijk beseften, wie Hij was: God in het menselijk vlees.” –De Wens der Eeuwen, blz. 582–583.

A. Welke geweldige mogelijkheden bood Jezus Zijn discipelen? Johannes 14:12.

“De Heiland verlangde zeer, dat Zijn discipelen zouden begrijpen met welk doel Zijn goddelijkheid verenigd was met de menselijke natuur. Hij kwam naar de wereld om de heerlijkheid Gods te openbaren, opdat de mens door de vernieuwende kracht daarvan zou worden verheven. God werd in Hem geopenbaard, opdat Hij in hen geopenbaard zou worden. Jezus openbaarde geen eigenschappen en gebruikte geen krachten, die de mensen door het geloof in Hem niet kunnen bezitten. Zijn volmaakte menselijke natuur kunnen al Zijn volgelingen bezitten, indien zij zich aan God willen onderwerpen, zoals Hij dit deed.

‘En grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader’. Hiermee bedoelde Christus niet, dat de werken van de discipelen van een meer verheven aard zouden zijn dan de Zijne, maar dat de omvang daarvan groter zou zijn. Hij sprak niet alleen over het doen van wonderen, maar over alles wat zou plaatsvinden door de invloed van de Heilige Geest.

Na de hemelvaart van de Here beseften de discipelen de vervulling van Zijn belofte. De tonelen van kruisiging, opstanding en hemelvaart van Christus waren een levende werkelijkheid voor hen. Zij zagen, dat de profetieën letterlijk waren vervuld. Zij onderzochten de Schriften en namen datgene, wat daarin werd geleerd, aan met een geloof en een zekerheid die tevoren niet waren gekend. Zij wisten, dat de goddelijke Leraar alles was, waarop Hij aanspraak had gemaakt. Wanneer zij spraken over hun ervaring en de liefde van God prezen, werden de harten der mensen verzacht en onderworpen, en grote scharen geloofden in Jezus.” –De Wens der Eeuwen, blz. 583–584.

B. Welke verzekering gaf Jezus om hoop te brengen in alle tijden? Johannes 14:13–14.

“Nog steeds waren de discipelen niet op de hoogte van de onbegrensde hulpmiddelen en macht van de Heiland. Hij zei tot hen: ‘Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in Mijn Naam’ (Johannes 16:24). Hij verklaarde, dat het geheim voor hun succes zou zijn het vragen in Zijn naam om kracht en genade. Hij zou voor de Vader staan om voorbede voor hen te doen. Het gebed van de nederige smekeling brengt Hij, ter wille van die ziel, naar voren als Zijn eigen verlangen. Ieder oprecht gebed wordt in de hemel gehoord. Het wordt wellicht niet op vloeiende wijze onder woorden gebracht; maar indien het uit het hart komt, zal het opstijgen naar het heiligdom, waar Jezus dienst doet; en Hij zal het voor de Vader brengen zonder een onbeholpen gekozen, gestameld woord, schoon en welriekend door de wierook van Zijn eigen volmaaktheid.” –De Wens der Eeuwen, blz. 584.

- A. Beschrijf het bijzondere moment, dat de discipelen met Jezus hadden, toen Hij Zijn verbinding met de Vader uitlegde (Johannes 14:8-10), en hoe ook wij van zo'n verbinding met de hemel mogen genieten. Hooglied 2:3-4.

“Terwijl Christus deze woorden sprak, straalde Gods heerlijkheid op Zijn gelaat en alle aanwezigen voelden een heilig ontzag, terwijl zij geboeid naar Zijn woorden luisterden. Zij voelden, hoe hun harten duidelijk nader tot Hem getrokken werden en terwijl zij in groter liefde tot Christus werden getrokken, werden zij ook tot elkaar getrokken. Zij hadden het gevoel, dat God heel dicht bij hen was, dat de woorden, waarnaar zij luisterden, voor hen de boodschap waren van de hemelse Vader.” –Bijbelcommentaar, blz. 409.

“Er zijn veel belijdende christenen, die angstig en terneergedrukt zijn, velen die zo druk bezig zijn, dat ze geen tijd kunnen vinden om rustig te zijn in de beloften van God, die doen alsof zij zich geen vrede en rust kunnen veroorloven. Aan al deze mensen is Christus' uitnodiging: ‘Kom tot Mij, ... en Ik zal u rust geven.’ ...

Laten we ons afkeren van de stoffige, hete wegen van het leven om te rusten in de schaduw van Christus' liefde. Hier putten we kracht voor de strijd. Hier leren we, hoe we moeite en zorgen kunnen verminderen, en hoe we tot lof van God kunnen spreken en zingen. Laat de vermoeiden en de zwaarbelasten van Christus de les van stil vertrouwen leren. Zij moeten in Zijn schaduw zitten als zij Zijn vrede en rust willen bezitten.” –Testimonies for the Church, vol. 7, blz. 69-70.

“Wanneer 's Heren volk vervuld is van zachtmoedigheid en tederheid, zullen ze zich realiseren, dat Zijn banier over hen de liefde is, en Zijn vrucht zal zoet zijn voor hun smaak. Zij zullen hier beneden een hemel bereiden, waarin zij zich kunnen voorbereiden op de hemel hierboven.” –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 215.

TERUGBLIK

vr, 1 aug

1. Hoe kan ik de valkuil vermijden, waarin Petrus viel?
2. Wat is mijn plicht op aarde, in het licht van de belofte van Christus van een woning voor mij?
3. Hoe ben ik in staat om de werken van Jezus te volbrengen?
4. Hoe troostte Jezus de discipelen, toen zij hoorden van Zijn heengaan?
5. Wat bedoelt Jezus met “grotere werken”, die gedaan moeten worden, en hoe?

De belofte van de Heilige Geest

Tekst om te onthouden: “En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, die God gegeven heeft aan hen, die Hem gehoorzaam zijn” (Handelingen 5:32).

Aanvullende studie : –*Uit De Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz.214–219;
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. .35–41.

“De belofte van de Heilige Geest is niet beperkt tot een bepaald tijdperk of tot een bepaald ras. Christus verklaarde, dat de goddelijke invloed van Zijn Geest tot aan het einde met Zijn volgelingen zou zijn.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 36.

1. GEHOORZAAMHEID, DE VRUCHT VAN GELOOF

zo, 3 aug

A. Wat ontvangen christenen in hun hart, wanneer zij Jezus door geloof aannemen? Romeinen 5:1–5.

B. Hoe wordt de liefde van Christus getoond in het leven van de gelovige? Johannes 14:15, 21; 1 Johannes 2:3.

“Hij (Christus) redt de mens, niet in zijn zonden, maar van zijn zonden; en zij, die Hem liefhebben, zullen hun liefde tonen door gehoorzaamheid.

Alle ware gehoorzaamheid komt voort uit het hart. Christus werkte met Zijn hart. En indien wij daarin toestemmen, zal Hij Zich zó vereenzelvigen met onze gedachten en bedoelingen, zó onze harten en gedachten vormen overeenkomstig Zijn wil, dat wij, wanneer wij Hem gehoorzamen, slechts datgene zullen doen, waartoe wij worden gedrongen. De gezuiverde en geheiligde wil zal zijn hoogste vreugde vinden in het dienen van God. Wanneer we God kennen, zoals we het voorrecht hebben Hem te kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. Door het naar waarde schatten van het karakter van Christus, door gemeenschap met God, zal de zonde door ons worden gehaat.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 585.

- A. Wie beloofde Jezus te zenden om de discipelen te troosten? Johannes 14:16–18.
-

“Vanaf het begin van het verlossingswerk had Hij (de Geest) aan de harten der mensen gewerkt. Maar terwijl Christus op aarde was, hadden de discipelen geen andere hulp begeerd. Niet voordat zij beroofd waren van Zijn tegenwoordigheid, zouden zij hun behoefte aan de Geest gevoelen, en dan zou Hij komen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 586.

- B. Hoe zou Christus eerst ‘leven’ in de harten van de discipelen? Johannes 14:19–23.
-

“De Heilige Geest is de vertegenwoordiger van Christus, maar ontdaan van de menselijke gestalte, en onafhankelijk daarvan. Belemmerd door de menselijke natuur kon Christus niet overal persoonlijk aanwezig zijn. Daarom was het in hun belang, dat Hij naar de Vader zou gaan en de Geest zou zenden om Zijn opvolger op aarde te zijn. Niemand zou dan voordeel kunnen hebben door de plaats, waar hij woonde of door zijn persoonlijk contact met Christus. Door de Geest zou Christus voor allen bereikbaar zijn. In deze zin zou Hij dichterbij hen zijn dan, indien Hij niet naar de hemel was gevaren...”

Jezus las de toekomst van Zijn discipelen. Hij zag, hoe één van hen naar het schavot werd geleid, een ander naar het kruis, een ander in ballingschap te midden van de eenzame rotsen der zee, hoe anderen werden vervolgd en gedood. Hij bemoedigde hen met de belofte, dat Hij in iedere beproeving met hen zou zijn. Die belofte heeft niets van zijn kracht verloren. De Here weet alles van Zijn getrouwe dienstknechten, die om Zijns naams wil in gevangenschap zijn of verbannen naar eenzame eilanden. Hij vertroost hen met Zijn eigen tegenwoordigheid. Wanneer ter wille van de waarheid de gelovige staat voor de rechtbank van onrechtvaardige rechters, staat Christus aan zijn zijde. Alles, wat hun wordt verweten, geldt Christus. Christus wordt steeds opnieuw veroordeeld in de persoon van Zijn discipelen. Wanneer één van hen door gevangensmuren is ingesloten, verblijdt Christus het hart met Zijn liefde...

Op alle tijde en in alle plaatsen, in alle smarten en bezoeken, wanneer het vooruitzicht duister schijnt en de toekomst verward, en we ons hulpeloos en alleen gevoelen, zal de Trooster worden gezonden als antwoord op het gelovige gebed. Omstandigheden kunnen ons scheiden van iedere aardse vriend; maar geen omstandigheid, geen afstand, kan ons scheiden van de hemelse Trooster. Waar we ook zijn, waar we ook mogen heengaan, Hij is altijd aan onze rechterhand om te steunen, kracht te geven, te schragen en te bemoedigen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 586–587.

- A. Hoe zou de Trooster het geheugen en begrip van de discipelen beïnvloeden? Johannes 14:26.
-

“Zij (de discipelen) begrepen niet de waarde van de Schriften, die Christus naar voren bracht. Vele van Zijn lessen schenen aan hen verspild te zijn. Jezus zag, dat zij de ware betekenis van Zijn woorden niet vatten. Vol ontferming beloofde Hij, dat de Heilige Geest hun deze woorden opnieuw te binnen zou brengen. En vele dingen, die niet begrepen zouden worden door de discipelen, zei Hij niet. Deze zouden hun ook door de Geest worden geopenbaard. De Geest zou hun verstand verlichten, zodat zij de hemelse dingen zouden leren verstaan. ‘Wanneer Hij komt, de Geest der waarheid,’ zei Jezus, ‘zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid.’” –De Wens der Eeuwen, blz. 588.

- B. Wat zou de Trooster nog meer doen ten behoeve van Christus' ware volgelingen? Johannes 16:12–14.
-

“Als er een punt van waarheid is, dat u niet begrijpt, waarover u het niet eens bent, onderzoek het dan, vergelijk Schrift met Schrift, laat de bron van waarheid diep in de mijn van Gods Woord zinken. U moet uzelf en uw meningen op het altaar van God leggen, uw vooropgezette ideeën opzijzetten en u door de Geest des Hemels in alle waarheid laten leiden.” –Selected Messages, boek 1, blz. 412–413.

“Wij kunnen de goddelijke openbaring niet op de juiste waarde schatten of waarderen, zonder de hulp van die Geest door wie het woord gegeven werd.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 196.

“Verzoekingën schijnen vaak zo onweerstaanbaar, omdat hij, die wordt verzocht, zich Gods beloften niet onmiddellijk voor de geest kan halen om Satan te bestrijden met de wapens van de Schrift, daar hij zijn gebedsleven en zijn Bijbelstudie schromelijk heeft verwaarloosd. De engelen scharen zich echter rondom hen, die zich in de hemelse dingen willen laten onderwijzen. Wanneer ze er dringend behoefte aan hebben, zullen ze hun de waarheden, die ze nodig hebben, in herinnering brengen en ‘als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des Heren de banier tegen hem oprichten’ (Jesaja 59:19).

Jezus had Zijn discipelen beloofd: ‘De Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in Mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb’ (Johannes 14:26). Maar als wij willen, dat Gods Geest ons de woorden van Jezus op het kritieke ogenblik te binnen brengt, moeten we ze van tevoren in onze geest opnemen.” –De Grote Strijd, blz. 555.

- A. Welke prachtige belofte gaf Jezus aan Zijn trouwe volgelingen, een belofte die zeer nuttig zou zijn in tijden van tegenspoed? Johannes 14:27–29.
-

“In Zijn toespraak tot de discipelen maakte Jezus geen droevige toespelingen op Zijn eigen lijden en dood. Het laatste, dat Hij hun schonk, was vrede.” –De Wens der Eeuwen, blz. 590.

“(Zie Johannes 14:27). Deze vrede is niet de vrede, die door een minnelijke schikking met de wereld tot stand komt. Christus verwierf nimmer vrede door een compromis met het kwade. De vrede, die Christus Zijn discipelen naliet, was meer van innerlijke dan van uiterlijke aard en zou door strijd en moeite heen altijd bij Zijn getuigen blijven.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 60.

“De geschiedenis der waarheid is van oudsher een verslag geweest van een worsteling tussen goed en kwaad. De verkondiging van het evangelie is in deze wereld steeds verder gegaan, ondanks tegenstand, gevaar, verlies, en lijden.

Waarin lag de kracht van degenen, die in het verleden ter wille van de zaak van Christus vervolging hebben ondergaan? Het was in de gemeenschap met God, de gemeenschap met de Heilige Geest, de gemeenschap met Christus. Smaad en vervolging heeft menigeen van aardse vrienden gescheiden, maar nimmer van de liefde van Christus. Nooit wordt de door stormen geteisterde ziel door de Heiland tederder bemind dan, wanneer ze lijdt voor de zaak der waarheid. Christus zei: ‘Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren’ (Johannes 14:21). Wanneer de gelovige in de beklagdenbank van aardse rechtbanken staat om der waarheid wil, staat Christus aan zijn zijde. Als hij ingesloten is door gevangenismuren, openbaart Christus Zich aan hem en bemoedigt Hij hem door Zijn liefde.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 61.

- B. Wat kon Jezus aan het einde van Zijn zending over Zichzelf bevestigen? Johannes 14:30.
-

“Satan vindt in het menselijk hart punten, waar hij een houvast kan vinden; er wordt een zondig verlangen gekoesterd, door middel waarvan zijn verzoeken kracht verkrijgen. Maar Christus zei van Zichzelf: ‘De overste dezer wereld komt en heeft aan Mij niets’. De stormen van verzoeking barsten boven Hem los, maar ze konden Hem er niet toe brengen af te wijken van zijn trouw aan God.” –Bijbelkommentaar, blz. 588.

- A. Alleen door welke middelen kunnen we vrede met God hebben? Johannes 16:33; Efeze 2:13–14.
-

“Het is onmogelijk voor ons in eigen kracht de aandrang van onze gevallen natuur te weerstaan. Langs deze weg zal Satan de verleiding tot ons doen komen. Christus wist, dat de vijand tot ieder menselijk wezen zou komen om misbruik te maken van de aangeboren zwakheid en om door valse voorstellingen allen, wier vertrouwen niet in God is, in zijn netten te verstrikken. En door de weg te gaan, die ook de mens moet gaan, heeft onze Here voor ons de weg tot overwinning voorbereid. Het is niet Zijn wil, dat wij in een ongunstige positie geplaatst zouden worden in de strijd met Satan. Hij wil niet, dat wij beangstigd of ontmoedigd zullen worden door de aanvallen van de slang. ‘Houdt goede moed’, zegt Hij; ‘Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 16:33.” –De Wens der Eeuwen, blz. 93.

- B. Wat wordt van de gelovige gevraagd, die vrede met God wil hebben? Psalm 119:165. Wat zal de ervaring van zo’n gelovige zijn? 1 Johannes 3:22.
-

“De Here wil ons onze plicht even gaarne leren als Hij dat anderen doet. Indien wij in geloof tot Hem gaan, zal Hij Zijn geheimenissen ons persoonlijk openbaren. Onze harten zullen dikwijls brandende zijn in ons, wanneer Iemand tot ons nadert om met ons te spreken, zoals Hij dat deed met Henoch. Zij, die besluiten om in geen enkel opzicht iets te doen dat God mishaaft, zullen, nadat zij hun zaak aan Hem hebben voorgelegd, precies weten welke weg zij moeten volgen. En zij zullen niet alleen wijsheid ontvangen, maar ook kracht. Kracht om te gehoorzamen, te dienen, zal hun worden geschonken, zoals Christus dat heeft beloofd.” –De Wens der Eeuwen, blz. 585.

TERUGBLIK

vr 8 aug

1. Hoe kan ik er zeker van zijn, dat ik werkelijk in Christus’ naam bid?
2. Waarom moet de vrede van Christus mij meer aanspreken dan de vrede, die de wereld biedt?
3. Hoe kan ik meer van de vrede van Christus ervaren?
4. Beschrijf het leven van de gelovige in vrede met God.
5. Vat het werk van de Heilige Geest samen.

Jezus, de Ware Wijnstok

Tekst om te onthouden: “Zonder Mij kunt gij niets doen” (Johannes 15:5, laatste deel).

Aanvullende studie : –*Uit De Schatkamer der Getuigenissen* v1, blz. 531–533;
–*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 248–249.

“Een band met Christus door een levend geloof is bestendig... Deze eenheid kost ons iets. Het is als een binding van uiterste afhankelijkheid, die moet worden aangegaan door een trots wezen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 188.

1. KWETSBAAR EN AFHANKELIJK

zo, 10 aug

A. Waarmee vergeleek Jezus Zichzelf, en waarom? Johannes 15:1 (eerste deel).

“In plaats van een sierlijke palm te kiezen, een trotse ceder of de sterke eik, neemt Jezus de wijnstok met zijn ranken, die zich vastgrijpen, als een beeld van Zichzelf. De palmboom, de ceder en de eik staan op zichzelf. Zij hebben geen steunpunt nodig. Maar de wijnstok slingert zich om het latwerk en klimt zo hemelwaarts. Zo was ook Christus in Zijn menselijkheid afhankelijk van de goddelijke kracht. ‘Ik kan van Mijzelf niets doen’, had Hij verklaard. (Johannes 5:30).” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 591–592.

B. Welke andere les probeerde Jezus te illustreren door middel van de wijnstok? Johannes 15:1–3.

“De Joden hadden de wijnstok altijd beschouwd als de edelste plant en een voorbeeld van alles wat krachtig, voortreffelijk en vruchtdragend was. Israël was voorgesteld als een wijnstok, die God had geplant in het Beloofde Land. De Joden baseerden hun hoop op behoud op het feit van hun verwantschap met Israël. Maar Jezus zegt: Ik ben de ware Wijnstok. Denk niet, dat door met Israël te zijn verbonden, gij deel zult krijgen aan het leven Gods en erfenamen zult zijn van Zijn belofte. Alleen door Mij kan het geestelijk leven worden ontvangen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 592.

- A. Welke voorwaarde is essentieel voor een vruchtbaar christelijk leven? Johannes 15:4.

“De verbinding van de rank met de wijnstok, zei Hij, stelt de verhouding voor, die gij met Mij moet hebben. De loot wordt geënt op de levende wijnstok, en draad voor draad, ader voor ader vergroeit hij uit met de wijnstok. Het leven van de wijnstok wordt het leven van de rank. Zo ontvangt de ziel, die dood is door overtredingen en zonden, leven door de verbinding met Christus. Door geloof in Hem als een persoonlijke Verlosser wordt de verbinding tot stand gebracht. De zondaar verbindt zijn zwakheid met de kracht van Christus, zijn leegte met de volheid van Christus, zijn zwakheid met de blijvende macht van Christus. Dan heeft hij het gevoel van Christus in zich. De menselijke natuur van Christus heeft onze menselijke natuur geraakt, en onze menselijke natuur is in aanraking gekomen met het goddelijke. Op deze wijze krijgt de mens, door de werking van de Heilige Geest, deel aan de goddelijke natuur. Hij wordt aangenomen in de Geliefde.” –De Wens der Eeuwen, blz. 592–593.

- B. Wat gebeurt er met een persoon, die van Christus gescheiden is? Johannes 15:6.

“Deze verbinding met Christus moet, wanneer ze eenmaal tot stand is gekomen, onderhouden worden... Dit is geen toevallige aanraking, geen verbinding voor af en toe. De rank wordt een deel van de levende wijnstok. Het meedelen van leven, kracht en vruchtbaarheid van de wortel aan de ranken is onbekommerd en ononderbroken. Gescheiden van de wijnstok kan de rank niet leven. Evenmin, zei Jezus, kunt gij leven zonder Mij. Het leven, dat ge van Mij ontvangen hebt, kan alleen door een voortdurend contact worden behouden. Zonder Mij kunt ge geen zonde overwinnen, of aan een verleiding weerstand bieden.” –De Wens der Eeuwen, blz. 593.

- C. Hoe wordt ware discipelschap geopenbaard? Johannes 15:4; 8:31; 13:35.

“Wanneer mensen met elkander zijn verbonden, niet door geweld of door eigenbelang, maar door liefde, dan tonen zij de uitwerking van een invloed, die verheven is boven elke menselijke invloed. Waar deze eenheid bestaat, is het een bewijs, dat het beeld Gods wordt hersteld in de mensen, dat een nieuw levensbeginsel is ingeplant. Het toont aan, dat er kracht is in de goddelijke natuur om de bovennatuurlijke krachten van het kwade te weerstaan, en dat de genade van God de zelfzucht, die eigen is aan het natuurlijke hart, beteugelt.” –De Wens der Eeuwen, blz. 595.

- A. Wat zal het zekere resultaat zijn van onze voortdurende verbinding met Christus? Johannes 15:5, 8.

“De wortel zendt het voedsel door de rank naar de buitenste twijggjes. Zo deelt Christus de stroom van geestelijke kracht mee aan iedere gelovige. Zolang de ziel met Christus verbonden is, is er geen gevaar, dat hij zal verdorren of vergaan...

Wanneer wij leven door het geloof in de Zoon van God, zullen de vruchten des Geestes in ons leven worden gezien; er zal er niet één ontbreken.” –De Wens der Eeuwen, blz. 593.

“Het is Jezus, die we nodig hebben; Zijn licht, Zijn leven, Zijn geest, moeten voortdurend van ons zijn. We hebben Hem elk uur nodig. En we moeten ‘s morgens bidden dat, zoals de zon het landschap verlicht en de wereld met licht vult, zo mag de Zon der Gerechtigheid in de kamers van geest en hart schijnen en ons allen licht maken in de Heer. We kunnen Zijn aanwezigheid geen moment missen. De vijand weet, wanneer we het zonder onze Heer proberen te stellen, en hij is er, gereed om onze gedachten te vullen met zijn kwade suggesties, zodat we van onze standvastigheid kunnen afdwalen; maar het is de wens van de Heer, dat we van moment tot moment in Hem zullen blijven en zo volmaakt in Hem zijn.” –My Life Today, blz. 15.

“Allen, die Christus als een persoonlijke Heiland aannemen, moeten de waarheid van het evangelie en zijn reddende kracht in het leven tonen. God eist niets zonder voorziening te treffen om het te kunnen vervullen. Door de genade van Christus kunnen wij alles volbrengen, wat God eist. Alle schatten van de hemel moeten door Gods volk worden geopenbaard.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 183–184.

- B. Op welke voorwaarde kunnen we in Christus' liefde blijven? Johannes 15:9–10; 1 Johannes 2:5.

“God verlangt door u de heiligheid, de vrijgevigheid en het erbarmen van Zijn eigen karakter te openbaren. Toch gebiedt de Heiland de discipelen niet te werken om vrucht te dragen. Hij zegt hun in Hem te blijven.” –De Wens der Eeuwen, blz. 594.

“Gods grote doel in het uitwerken van Zijn plan is het toetsen van de mensen en hen in de gelegenheid te stellen hun karakter te ontwikkelen. Op deze wijze beproeft Hij, of zij al dan niet aan Zijn geboden gehoorzaam zijn. Goede werken kunnen Gods liefde niet kopen, maar ze laten zien, dat wij die liefde bezitten.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 170.

- A. Wat zegt Jezus over Zijn woord als verbindende schakel tussen Hemzelf en de gelovigen? Johannes 15:3, 7; 6:63.
-

“Door het woord blijft Christus in Zijn volgelingen. Dit is dezelfde leven-gevende verbinding, die wordt voorgesteld door het eten van Zijn vlees en het drinken van Zijn bloed. De woorden van Christus zijn geest en leven. Indien ge ze ontvangt, ontvangt ge het leven van de Wijnstok. U leeft ‘van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat’ (Matthéüs 4:4). Het leven van Christus in u brengt dezelfde vruchten voort als in Hem. Door te leven in Christus, u vast te klemmen aan Christus, ondersteund te worden door Christus, voedsel te ontvangen van Christus, draagt u dezelfde vruchten als Christus.” –De Wens der Eeuwen, blz. 594.

- B. Beschrijf, hoe een geestelijke vorm van opereren onze innerlijke motieven en houdingen verandert, wanneer we ons onderwerpen aan Gods woord. Hebreeën 4:12; Psalm 51:12.
-

“Gods dienaren moeten een scherp getuigenis afleggen, dat het natuurlijke hart zal doorboren en het karakter zal ontwikkelen.” –Testimonies for the Church, vol. 1, blz. 249.

“De Bijbel ... is de stem van God, die elke dag tot de ziel spreekt... Het werk van de Heilige Geest moet het verduisterde verstand verlichten, het egoïstische, stenen hart smelten, de opstandige overtreder onderwerpen en hem redden van de verdorven invloeden van de wereld. Het gebed van Christus voor Zijn discipelen was: ‘Heilig hen door Uw waarheid: Uw woord is de waarheid’. Het zwaard van de Geest, dat het woord van God is, doorboort het hart van de zondaar en hakt het in stukken.” –Testimonies for the Church, vol. 4, blz. 441.

“In allen, die zich aan de Heilige Geest willen onderwerpen, wordt een nieuw levensbeginsel ingeplant. Het verloren beeld van God moet in de mens worden hersteld.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 51.

“Wanneer zij (Gods hongerende en dorstende volk) zich voeden met Zijn Woord, bemerken ze, dat het geest en leven is. Het woord vernietigt de natuurlijke, aardse natuur en schenkt een nieuw leven in Christus Jezus. De Heilige Geest komt tot de ziel als een Trooster. Door de hervormende macht van Zijn genade wordt het beeld van God in de discipel weergegeven; hij wordt een nieuw schepsel. Liefde neemt de plaats in van haat en het hart ontvangt de goddelijke gelijkenis. Dit is de betekenis van ‘leven van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat’.” –De Wens der Eeuwen, blz. 337.

- A. Wat zal Christus doen met de gelovige, die zegt in Christus te zijn, maar geen vrucht draagt? Johannes 15:2 (eerste deel).
-

“Terwijl de rank ogenschijnlijk verbonden is met de wijnstok, is het mogelijk, dat er geen levengevende band bestaat. Dan zal de rank niet groeien of vrucht dragen. Zo kan er een schijnbare verbondenheid met Christus zijn zonder, dat er een ware verbinding met Hem door het geloof is. Een belijden van een godsdienst brengt de mens in de kerk, maar het karakter en het gedrag laten zien, of zij in verbinding staan met Christus. Indien zij geen vrucht voortbrengen, zijn het geen ware ranken. Hun gescheiden zijn van Christus brengt een ondergang met zich mee, zo volkomen als voorgesteld door de dode rank.” –De Wens der Eeuwen, blz. 593–594.

- B. Wat doet Jezus met de ranken, die in Hem blijven? Johannes 15:2 (laatste deel).
-

“Jezus verklaarde met plechtige tederheid de bedoeling van de Landman. Het snoeien zal pijn veroorzaken, maar het is de Vader, Die het mes hanteert. Zijn hand is niet ruw en Zijn hart niet onverschillig. Er zijn takken, die over de grond slepen; deze moeten worden losgesneden van de aardse steunpunten, waaraan hun ranken zich vasthechten. Zij moeten hemelwaarts reiken en hun steun in God vinden. Het overvloedige gebladerte, dat de levensstroom aan de vruchten onttrekt, moet worden weggesnoeid. De al te weelderige groei moet worden afgesneden om ruimte te maken voor de genezende stralen van de Zon der Gerechtigheid. De Landman snoeit datgene wat schade zou kunnen doen, opdat de vruchten rijker en overvloediger mogen zijn.” –De Wens der Eeuwen, blz. 594.

TERUGBLIK

vr, 15 aug

1. Hoe kan ik in Christus blijven?
2. Hoe kan ik ontvankelijker zijn voor de voordelen van Zijn “snoeischaar”?
3. Wat zal het resultaat zijn van deze ‘snoei’ in mijn leven?
4. Waarom gebruikt Christus de wijnstok om dit verband te illustreren?
5. Wat is de basis voor een vruchtbaar christelijk leven?

Broederlijke liefde

Tekst om te onthouden “Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u liefgehad hebt, dat ook gij elkander liefhebt” (Johannes 13:34).

Aanvullende studie : *–Lessen uit het Leven van Alledag, blz.233–241 .*

“Allen, die met Zijn Geest zijn aangedaan, zullen liefhebben, zoals Hij liefhad. Het beginsel, dat Christus bewoog, zal ook hen bewegen bij alles, wat zij voor en met elkaar doen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 595.

1. EEN NIEUW GEBOD

zo, 17 aug

- A. Hoeveel liefde was getoond door het grote Voorbeeld, en wat is de betekenis ervan voor Zijn volgelingen? Johannes 13:1 (laatste deel); 15:13.

“Hoe groot, hoe vol is deze liefde! De discipelen moesten elkaar liefhebben, zoals Christus hen had liefgehad. Dit moest hun getuigenis aan de wereld zijn, dat Christus in hen gestalte had gekregen, de hoop der heerlijkheid. Destijds begrepen de discipelen het nieuwe deel van dat gebod nog niet; maar na het lijden van Christus, na Zijn kruisiging, opstanding en hemelvaart, begonnen ze enig idee te krijgen van wat de liefde van God inhield, en van de liefde die ze jegens elkaar moesten betrachten. Nadat de Heilige Geest op hen rustte op de dag van Pinksteren, werd die liefde geopenbaard.” –*The Signs of the Times*, 20 oktober 1898.

- B. Wat is de eerste vrucht van de Heilige Geest en wat zijn de bewijzen, dat deze vrucht in ons tot volmaaktheid wordt gebracht? Galaten 5:22; 1 Johannes 4:11–13; 3:18.

“De volmaaktheid van het christelijk karakter wordt bereikt, wanneer de drijfveer om anderen te helpen en te zegenen voortdurend van binnenuit komt.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 402.

- A. In welke betekenis verwijst Christus naar broederlijke liefde als “een nieuw gebod”? Johannes 13:34.
-

“Voor de discipelen was dit een nieuw gebod, want zij hadden elkander niet liefgehad zoals Christus hen liefhad. Hij zag, dat nieuwe ideeën en gevoelens hen moesten gaan beheersen; dat nieuwe beginselen door hen in praktijk moesten worden gebracht; door Zijn leven en dood zouden zij een nieuwe opvatting omtrent liefde krijgen. Het gebod elkander lief te hebben had een nieuwe betekenis in het licht van Zijn zelfopoffering. Het gehele werk der genade is één voortdurende dienst van liefde, van zelfverloochende, zelfopofferende inspanning. Gedurende ieder uur van Christus’ verblijf op aarde stroomde de liefde van God uit Hem voort met onweerstaanbare kracht. Allen, die met Zijn Geest zijn aangedaan, zullen liefhebben zoals Hij liefhad. Het beginsel, dat Christus bewoog, zal ook hen bewegen bij alles, wat zij voor en met elkaar doen.” —De Wens der Eeuwen, blz. 595.

- B. Wat toont, dat wij de zonen van God en de vrienden van Christus zijn? Romeinen 8:14; 1 Johannes 3:10.
-

“Godsdienst bestaat uit het doen van de woorden van Christus; niet te doen om Gods gunst te verdienen, maar omdat wij, volkomen onverdiend, de gave van Zijn liefde hebben ontvangen. Christus schenkt het behoud der mensen niet op een belijdenis alleen, maar op een geloof, dat geopenbaard wordt door werken der gerechtigheid. Doen en niet alleen zeggen wordt verwacht van de volgelingen van Christus. Door daden wordt het karakter gebouwd. ‘Allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods’ Romeinen 8:14. Niet zij wier harten zijn aangeraakt door de Geest, niet zij die zich nu en dan aan de kracht daarvan overgeven, maar zij die door de Geest geleid worden, zijn zonen Gods.” —Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 131–132.

“Het karakter en de aard van Christus’ volgelingen zullen gelijk zijn aan die van hun Meester. Hij is het voorbeeld, het heilige en volmaakte voorbeeld dat christenen gegeven is om na te volgen. Zijn ware volgelingen zullen hun broeders en zusters liefhebben en in harmonie met hen zijn. Ze zullen hun naasten liefhebben, zoals Christus hun het voorbeeld heeft gegeven en elk offer zal brengen als zij op die manier zielen kunnen overtuigen hun zonden te verlaten en zich tot de waarheid te bekeren.” —Testimonies for the Church, vol. 3, blz. 58–59.

A. Welke titel geeft Jezus aan Zijn trouwe volgelingen, en waarom? Johannes 15:15, 14.

“Christus zegt: ‘Gij zijt mijn vrienden, als gij doet wat ik u gebied.’ Dit is de voorwaarde, die gesteld wordt; dit is de test, die iemands karakter beproeft.” –Testimonies for the Church, vol. 4, blz. 188.

“Het heden is een tijd van plechtig voorrecht en heilig vertrouwen voor de dienaren van God. Als deze taken trouw worden nagekomen, zal de beloning van de trouwe dienaar groot zijn, wanneer de Meester zal zeggen: ‘Geef rekschap van uw rentmeesterschap’. De ijverige arbeid, het onbaatzuchtige werk, de geduldige, volhardende inspanning zullen rijkelijk beloond worden; Jezus zal zeggen: Voortaan noem ik u geen dienaren, maar vrienden, gasten. De goedkeuring van de Meester wordt niet gegeven vanwege de grootheid van het verrichte werk, omdat er veel is bereikt, maar vanwege de trouw in zelfs een paar dingen. Het zijn niet de grote resultaten, die we behalen, maar de motieven van waaruit we handelen, die voor God wegen. Hij waardeert goedheid en trouw meer dan de grootheid van het volbrachte werk.” –Testimonies for the Church, vol. 2, blz. 510–511.

B. Met welk doel heeft Jezus ons gekozen, en welke verantwoordelijkheden gaan met dit voorrecht gepaard? Johannes 15:16–17.

“Onze Heiland openbaart voor ons een liefde, die nooit door de liefde van de mensen geëvenaard kan worden. Toen wij gewond en gekwetst waren, had Hij medelijden met ons. Hij ging ons niet aan de andere kant voorbij om ons hulpeloos en hopeloos achter te laten om te vergaan. Hij bleef niet in Zijn heilig, gelukkig tehuis, waar heel het hemelse heer Hem liefhad. Hij zag onze grote nood, trok Zich onze zaak aan en vereenzelvigde Zijn belangen met die van de mensheid. Hij stierf om Zijn vijanden te redden. Hij bad voor Zijn moordenaars. Terwijl Hij op Zijn eigen voorbeeld wees, zei Hij tot Zijn volgelingen: ‘Dit gebied ik u, dat gij elkander liefhebt’; ‘gelijk ik u liefgehad heb dat gij ook elkander liefhebt’ (Johannes 15:17; 13:34).” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 236.

“Wij mogen beweren volgelingen van Christus te zijn. Wij mogen voorgeven elke waarheid in Gods Woord te geloven, maar dit alles zal onze naaste niet helpen, tenzij ons geloof in ons dagelijks leven zichtbaar is.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 237.

- A. Wat doet de wereld met de vrienden van Christus? Waarom? Johannes 15:18-19.

“Wanneer mensen met elkander zijn verbonden, niet door geweld of eigenbelang, maar door liefde, dan tonen zij de uitwerking van een invloed, die verheven is boven elke menselijke invloed. Waar deze eenheid bestaat, is het een bewijs, dat het beeld Gods wordt hersteld in de mensen, dat een nieuw levensbeginsel is ingeplant. Het toont aan, dat er kracht is in de goddelijke natuur om de bovennatuurlijke machten van het kwade te weerstaan, en dat de genade van God de zelfzucht, die eigen is aan het natuurlijke hart, beteugelt.

Deze liefde zal, indien zij in de gemeente wordt geopenbaard, zeker de toorn van Satan opwekken. Christus stippelde geen gemakkelijke weg voor Zijn discipelen uit.” –De Wens der Eeuwen, blz. 595.

- B. Waarom vervolgde de wereld Christus, en waarom worden Zijn volgelingen ook vervolgd? Johannes 3:19-20; 15:20-21.

“Tussen gerechtigheid en zonde, liefde en haat, waarheid en leugen, bestaat een strijd, die niet onderdrukt kan worden. Wanneer iemand de liefde van Christus en de schoonheid der heiligheid naar voren brengt, trekt hij de onderdanen van Satans koninkrijk van hem af, en de vorst van het kwaad wordt geprikkeld om dit tegen te gaan. Vervolging en smaad wachten allen, die zijn aangedaan met de Geest van Christus. De aard van de vervolging verwisselt met de tijden, maar het beginsel, de geest die hieraan ten grondslag ligt, is dezelfde die de uitverkorenen des Heeren heeft gedood sinds de dagen van Abel.” –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 32.

“De waarheid van God is nooit populair geweest bij de wereld. Het natuurlijke hart is altijd afkerig van de waarheid. Ik dank God, dat we afstand moeten doen van de liefde van de wereld, de hoogmoed van het hart en alles wat neigt naar afgoderij, om volgelingen te zijn van de Man van Golgotha. Zij, die de waarheid gehoorzamen, zullen nooit door de wereld geliefd en geëerd worden. Uit de mond van de goddelijke Leraar, toen Hij in nederigheid onder de mensenkinderen wandelde, klonken de woorden: ‘Wie Mijn discipel wil zijn, moet zijn kruis opnemen en Mij volgen. Ja, volg ons Voorbeeld. Was Hij op zoek naar lof en eer van mensen? O nee! Moeten wij dan eer of lof zoeken bij wereldlingen?

Zij, die geen liefde voor God hebben, zullen de kinderen van God niet liefhebben. Luister naar de woorden van hemelse instructie: ‘Wee u, wanneer alle mensen goed van u zullen spreken.’” –Testimonies for the Church, vol. 2, blz. 491.

- A. Hoe maakt de apostel Paulus onderscheid tussen valse en ware christelijke liefde? 1 Korinthe 13:1–8.
-

“Het doet er niet toe, hoe streng de belijdenis moge luiden: hij wiens hart niet is vervuld van de liefde voor God en zijn medemens, is geen ware discipel van Christus. Al zou hij een groot geloof bezitten, en zelfs macht hebben om wonderen te doen, toch is zijn geloof zonder liefde waardeloos. Hij mag grote vrijgevigheid aan de dag leggen; maar al zou hij, gedreven door enig ander motief dan oprechte liefde, al zijn bezittingen geven om de hongerigen te voeden, dan zou deze daad hem niet in de gunst van God aanbevelen. Hij kan in zijn ijver zelfs een martelaarsdood sterven, maar als hij niet door liefde wordt aangedreven, zou hij door God als een misleide dweper of als een eierzuchtige huichelaar worden beschouwd.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 236–237.

- B. Wat moeten we beseffen over de eigenschappen, die Christus in Openbaring 3:10–12 aanbeveelt, en over de beloften aan hen die deze bezitten?
-

“De reine en heilige gewaden zijn niet gereed om door iemand te worden aangetrokken, nadat hij de stadspoort is binnengegaan. Allen, die binnenkomen, zullen het kleed van Christus’ gerechtigheid aanhebben en de naam van God zal op hun voorhoofd te zien zijn. Deze naam is het symbool, dat de apostel in een visioen zag en staat voor de overgave van de geest aan intelligente en trouwe gehoorzaamheid aan al Gods geboden. Er zal geen bedekking van zonden en fouten zijn om de misvorming van het karakter te verbergen; geen gewaden zullen half gewassen zijn; maar alles zal rein en vlekkeloos zijn.” –The Youth’s Instructor, 18 augustus 1886.

TERUGBLIK**vr, 22 aug**

1. Welke eigenschappen van goddelijke liefde wil Christus in mij ontwikkelen?
2. Wat verhindert mij om Christus’ onzelfzuchtige liefde ten volle te ontvangen?
3. Hoe moet Christus’ gebod nieuw voor mij zijn?
4. Waarom moet ik niet verbaasd zijn over vervolging?
5. Beschrijf de zegeningen voor de gelovigen in de periode van Filadelfia.

De Zending van de Heilige Geest

Tekst om te onthouden: “En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel” (Johannes 16:8).

Aanvullende studie : –Uit *De Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz. 210–219.

“Door de Schriften spreekt de Heilige Geest tot het verstand, en drukt de waarheid in het hart. Op deze wijze brengt Hij dwaling aan het licht en verbant ze uit de ziel. Door de Geest der waarheid, Die werkt door het Woord van God, onderwerpt Christus Zijn uitverkoren volk aan Zichzelf.” –De Wens der Eeuwen, blz. 588.

1. “IK ZAL U NIET ZONDER TROOST ACHTERLATEN”

zo, 24 aug

A. Welke moeilijkheden ondervonden de discipelen na Christus’ hemelvaart? Johannes 16:1–3.

“De Here weet alles over Zijn getrouwe dienstknechten, die om Zijns naam wil in gevangenschap zijn of verbannen naar eenzame eilanden. Hij vertroost hen met Zijn eigen tegenwoordigheid. Wanneer ter wille van de waarheid de gelovige staat voor de rechtbank van onrechtvaardige rechters, staat Christus aan zijn zijde. Alles wat hun wordt verweten, geldt Christus. Christus wordt steeds opnieuw veroordeeld in de persoon van Zijn discipelen. Wanneer één van hen door gevangensismuren is ingesloten, verblijdt Christus het hart met Zijn liefde.” –De Wens der Eeuwen, blz. 586–587.

B. Wat was verzekerd aan de discipelen, en hoe? Johannes 14:18; 15:26.

“Hij (Christus) besloot Zijn vertegenwoordiger te geven, de derde persoon van de Godheid. Deze gave kon niet overtroffen worden. Hij zou alle gaven in één geven, en daarom zou de goddelijke Geest, die bekerende, verlichtende en heiligende kracht, Zijn gave zijn.” –My Life Today, blz. 36.

- A. Welk verschil in de relatie tussen Christus en Zijn volgelingen zou er na Zijn hemelvaart ontstaan? Johannes 16:7.
-

“Voortaan zou de Geest van Christus voortdurend wonen in de harten van Zijn kinderen. Hun band met Hem was nog nauwer als in de tijd, dat Hij in eigen persoon bij hen was. Het licht en de liefde en de kracht van de Christus, die in hen woonde, straalde door hen heen.” –Schreden naar Christus, blz. 89.

- B. Welk verrekend werk zou de Heilige Geest doen voor de zondaren? Johannes 16:8–11.
-

“De Geest is gegeven als een herscheppende macht, om het door de dood van onze Verlosser teweeggebrachte heil doeltreffend te maken. De Geest tracht voortdurend de aandacht der mensen te vestigen op het grote offer, dat aan het kruis op Golgotha werd gebracht, om aan de wereld Gods liefde te openbaren en voor de overtuigde ziel de kostbaarheden der Schriften te ontfouwen.

Na van zonde te hebben overtuigd, en aan het verstand de maatstaf der gerechtigheid te hebben geopenbaard, neemt de Heilige Geest de liefde voor de wereldse dingen weg, en vervult Hij de ziel met een verlangen naar heiligheid. ‘Hij zal de weg wijzen tot de volle waarheid’ (Johannes 16:13), verkondigt de Heiland. Wanneer de mensen bereid zijn zich te laten omvormen, zal een heiligmaking van het gehele wezen tot stand komen. De Geest zal de dingen van God nemen en die in de ziel prenten. Door Zijn kracht zal de weg des levens zo duidelijk worden, dat niemand dienaangaande behoeft te dwalen.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 38–39.

- C. Welke andere belangrijke taak zou de Heilige Geest voor de wereld volbrengen? Johannes 15:26.
-

“De eenheid van de Heilige Geest met het getuigenis van levende getuigen moet de wereld waarschuwen. De werker voor God is het middel, waardoor de hemelse boodschap wordt gegeven en de Heilige Geest geeft goddelijk gezag aan het woord der waarheid.” –Bijbelcommentaar, blz. 432.

- A. Wie zou er, naast de Heilige Geest, nog meer voor Christus getuigen? Johannes 15:27; 1 Johannes 1:1–3. Hoe?
-

“Een zakenman kan zijn werk zo doen, dat hij zijn Meester eert door zijn betrouwbaarheid. Als hij een echte volgeling van Christus is, zal hij zijn godsdienst in alles wat hij doet laten meespreken en aan de mensen de geest van Christus openbaren. De monteur kan een ijverige en getrouwe vertegenwoordiger zijn van Hem, die zwoegde tussen de heuvels in Galilea en in de laagste kringen verkeerde. Iedereen, die de naam van Christus op de lippen heeft, behoort zo zijn werk te doen, dat anderen, wanneer zij zijn goede daden zien, ertoe gebracht zullen worden om hun Schepper en Verlosser te verheerlijken...

In de geest van liefde kunnen we de nederigste taken van het leven vervullen ‘als voor de Here’. Als Gods liefde in het hart is, zal dat tot uitdrukking komen in het leven. De aangename reuk van Christus zal ons omgeven en er zal een verheffende en zegenrijke invloed van ons uitgaan.” –Schreden naar Christus, blz. 98–99.

- B. Welke bijzondere belofte voor de toekomst werd aan het volk van God in het Oude Testament gegeven door de profeet Joël? Joël 2:28–29.
-

- C. Wanneer en hoe werd deze belofte gedeeltelijk vervuld? Handelingen 2:1–7, 16–18.
-

“Christus’ hemelvaart was het teken, dat Zijn volgelingen de beloofde zegen zouden ontvangen. Op deze gebeurtenis moesten zij wachten alvorens met hun werk te beginnen. Toen Christus de hemelse poorten binnenging, werd Hij te midden van de Hem aanbiddende engelen op de troon verheven. Zodra deze plechtigheid had plaatsgehad, daalde de Heilige Geest in rijke stromen op de discipelen neer, en Christus was in werkelijkheid verheerlijkt met de heerlijkheid, die Hij vanaf alle eeuwigheid bij de Vader had. De uitstorting op Pinksteren was de hemelse boodschap, dat de inhuldiging van de Verlosser was voleindigd. Overeenkomstig Zijn belofte had Christus vanuit de hemel de Heilige Geest op Zijn volgelingen doen neerdalen, ten teken dat Hij als Priester en Koning, alle gezag in de hemel en op de aarde had ontvangen en de Gezalfde over Zijn volk was.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz.27.

- A. Hoe weten we dat de belofte in Joël 2:28–32 ook op ons van toepassing is? Handelingen 3:19.

“Deze belofte geldt evenzeer voor ons als voor hen, en toch hoe zelden wordt deze aan het volk gepresenteerd en wordt er in de gemeente over gesproken. Als gevolg van dit stilzwijgen over dit uiterst belangrijke thema weten we minder door de praktische vervulling ervan dan van deze rijke belofte van de gave van de Heilige Geest, waardoor al onze geestelijke arbeid doeltreffend moet zijn? De belofte van de Heilige Geest wordt terloops in onze preken gebracht, terloops aangestipt, en dat is alles. Profetieën zijn uitgediept, leerstellingen zijn uiteengezet; maar wat essentieel is voor de gemeente om te groeien in geestelijke kracht en doeltreffendheid, om de prediking overtuigingskracht te geven en zielen tot God te bekeren, is grotendeels buiten de pastorale inspanning gelaten.” –Testimonies to Ministers, blz. 174.

“Wanneer de leken-leden van de gemeente zich willen opmaken om het werk te doen, dat zij kunnen doen, en die strijd voeren ten eigen laste, waarbij een ieder nagaat, hoeveel hij kan verrichten in het zielen winnen voor Jezus, dan zullen wij velen de rijen van Satan zien verlaten om zich te scharen onder de banier van Christus. Indien ons volk bereid is te handelen naar het licht, dat gegeven is in deze enkele woorden van onderricht, zullen wij zeer zeker het heil Gods aanschouwen. Wonderbaarlijke opwekkingen zullen hieruit voortkomen. Zondaars zullen bekeerd en vele zielen aan de gemeente toegevoegd worden. Wanneer wij ons hart in verbinding met Christus brengen, en ons leven in harmonie met Zijn werk, zal de Geest die op de Pinksterdag op de discipelen viel, op ons vallen.” –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 257.

- B. Wat moet onze voornaamste zorg vandaag zijn, en waar moeten wij vurig tot de Heer om bidden? Johannes 16:12–14; Zacharia 10:1.

“O, hoezeer hebben wij allemaal de doop van de Heilige Geest nodig. Dan zullen we altijd werken met de gezindheid van Christus, met vriendelijkheid, mededogen en sympathie, liefde tonend voor de zondaar, terwijl we de zonde haten met een volmaakte haat.” –Evangelism, blz. 369.

“Er moet een opwekking plaatsvinden onder Gods volk, zodat Zijn werk met kracht kan worden voortgezet. We hebben de doop van de Heilige Geest nodig. We moeten begrijpen, dat God aan de gelederen van Zijn volk mannen met bekwaamheid en invloed wil toevoegen, die hun rol zullen spelen in het waarschuwen van de wereld.” –Evangelism, blz. 558–559.

- A. Hoe moeten we ons voorbereiden op de uitstorting van de Heilige Geest in de kracht van de late regen? Hoséa 6:1–3.

“Ik zag dat velen de voorbereiding, die zo zeer nodig is, verwaarloosden, en rekenden op de tijd der ‘verkoeling’ en de ‘spade regen’, om hen geschikt te maken om te staan in de dag des Heren, en voor Zijn aangezicht te leven. O, hoe velen heb ik in de tijd der benauwdheid zonder beschutting gezien! Zij hadden de nodige voorbereiding verzuimd; derhalve konden zij de verkoeling niet ontvangen, die allen moeten hebben om hen geschikt te maken om voor het aangezicht van een heilige God te leven. Zij, die weigeren om door de profeten gevormd te worden, en die hun zielen niet reinigen door de gehele waarheid te gehoorzamen, en gaarne geloven, dat hun toestand veel beter is, dan die wezenlijk is, zullen komen tot de tijd, waarin de plagen uitgegoten worden, en dan inzien, dat zij uitgehouwen en gevormd hadden moeten worden voor het gebouw. Maar dan zal er geen tijd zijn om dit te doen, en geen Middelaar om hun zaak te bepleiten voor de Vader. Vóór die tijd zal de vreselijke verklaring afgekondigd zijn: ‘Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde’. Ik zag, dat niemand deel kan nemen aan de ‘verkoeling’, tenzij hij eerst de overwinning behaald heeft over iedere lievelingszonde, over hoogmoed, zelfzucht, liefde tot de wereld, en over ieder verkeerd woord en iedere verkeerde daad. Wij moeten dus nader en nader tot de Heer komen, en ernstig die voorbereiding zoeken, die ons in staat zal stellen om staande te blijven in de slag van de dag des Heren. Laat ons eraan gedenken, dat God heilig is, en dat alleen heilige wezens ooit in Zijn tegenwoordigheid kunnen verkeren.” –Eerste Geschriften, blz.76–77.

TERUGBLIK

vr, 29 aug

1. Welk werk doet de Heilige Geest in mij, en hoe wil Hij mij in grotere mate gebruiken als instrument in Gods handen?
2. Wat kan mijn ontvangst van de Heilige Geest in volheid belemmeren?
3. Wat is mijn rol om mijn gemeente te helpen de volheid van de Geest te ontvangen?
4. Verklaar de functies van de Heilige Geest op aarde.
5. Beschrijf de toepassingen van de profetie uit Joël 2:28–32.

Eerste Sabbatgaven

SABBAT, 6 september 2025

Een school in Mahoko, Rwanda

De Republiek Rwanda is een land in Oost-Afrika, grenzend aan Tanzania, de Democratische Republiek Congo, Oeganda en Burundi. De economie van het land is sinds begin jaren 2000 sterk gegroeid door de export van koffie en thee, maar ook door landbouwproductie, zeep, energie, flessen water en meer. Rwanda, in de volksmond ook wel het Land van de Duizend Heuvels genoemd, trekt de laatste jaren toeristen vanwege zijn schoonheid, met name vanwege de rivieren en meren, waaronder dicht bij de stad Mahoko, waar we ons schoolproject hebben.

Met meer dan 13 miljoen inwoners zijn de talen hier Kinyarwanda, Frans, Engels (de officiële taal die door 20% van de bevolking wordt gesproken) en Swahili. Van de bevolking is 43,7% Katholiek, 37,7% Protestants, 11,8% Zevende Dags Adventisten (genoemd als een categorie die zich onderscheidt van andere Protestanten) en 2,0% Moslim, gevolgd door anderen.

Ondanks alle religieuze belijdenis hier, in een toenemende gevallen wereld, zien we een grote noodzaak om te investeren in een grondige onderwijzing van onze kinderen. “Ware opvoeding is een zendingstraining. Ieder kind van God is geroepen om een zending te zijn; wij zijn geroepen tot een dienst van God en onze medemens; en om ons daarvoor geschikt te maken zou die dienst een onderwerp van de opvoeding moeten zijn.” –De Weg tot Gezondheid, blz. 331.

Hoewel onze kinderen bestookt worden door de dingen van deze wereld, is het steeds moeilijker om hen te beschermen tegen de listen van de vijand. Wat ooit beperkt toegankelijk was, is nu letterlijk aan onze kinderen verbonden via de “smartphones” en andere apparaten. Hoe kunnen we geschikt zijn voor evangelisatiewerk als onze eigen kinderen er niet op voorbereid kunnen zijn? We maken ons nog meer zorgen, omdat onze kinderen, die naar overheidsscholen gaan, verplicht zijn om op Sabbat les te volgen. De nood is dus hoog.

Omdat onze financiële middelen ontoereikend zijn, doen we een beroep op onze broeders en zusters over de hele wereld om ons te helpen met uw donaties voor dit schoolgebouw.

Wanneer de Eerste Sabbatgaven worden ingezameld, geef alstublieft royaal, zodat God verheerlijkt mag worden door dit schoolproject hier te midden van de duizend heuvels. Het is ons gebed, dat de Heer de gaven en de gevers rijkelijk mag zegenen!

–Uw broeders en zusters uit Rwanda

Christus Bidt voor Zijn Discipelen (1)

Tekst om te onthouden: “Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uwe. En al het Mijne is Uwe, en het Uwe is Mijne; en Ik ben in hen verheerlijkt” (Johannes 17:9–10).

Aanvullende studie : –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 599–606.

“Dit gebed (in Johannes 17) is een les wat betreft het middelaarswerk, dat de Heiland binnen het voorhangsel zou doen als Zijn grote offer voor de mens, het offer van Zichzelf, voltooid was.” –Bijbelkommentaar, blz. 415.

1. CHRISTUS' LAATSTE GEBED MET ZIJN DISCIPELEN

zo, 31 aug

- A. Wat deed Jezus voor het laatst met Zijn discipelen, nadat Hij Zijn instructies aan hen had gegeven? Johannes 17:1, 9.

“*(Zie Johannes 17:1–6). Dit was het laatste gebed van Christus met Zijn discipelen. Het werd opgezonden vlak voordat Hij de Hof van Gethsémané binnenging, waar Hij verraden en gevangengenomen zou worden.*” –Bijbelkommentaar, blz. 415.

- B. Wat toont Christus aan het begin van dit gebed? Johannes 17:1–2.

“Het zeventiende hoofdstuk van Johannes spreekt duidelijk over de persoonlijkheid van God en van Christus, alsook van hun verhouding ten opzichte van elkaar.” –Bijbelkommentaar, blz. 415–416.

“Bestudeer het zeventiende hoofdstuk van Johannes onder gebed. Dit hoofdstuk moet niet alleen steeds opnieuw gelezen worden; de waarheden erin moeten gegeten en opgenomen worden.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 80.

- A. Welke fundamentele waarheid verkondigde Jezus als basis voor eeuwig leven? Johannes 17:3.
-

“De kennis van God, zoals deze geopenbaard is in Christus, is de kennis die een ieder, die de zaligheid wil beërven, moet bezitten. Deze kennis brengt een karakterverandering tot stand. Waar ze in het leven komt, zal ze de ziel naar het beeld van Christus herscheppen. Het is deze kennis, die God Zijn kinderen aanbiedt, en alles daarbuiten is ijdelheid en waardeloos.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz.348–349.

“Jezus zei: ‘De Vader Zelf heeft u lief’. Als ons geloof door Christus op God is gevestigd, zal het zijn ‘als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als Voorloper is binnengegaan’. Het is waar, dat er teleurstellingen zullen komen en dat wij moeilijke tijden kunnen verwachten, maar wij moeten alles, groot en klein, aan God overlaten. Hij wordt niet overweldigd door de veelheid van onze overtredingen, noch bezwijkt Hij onder het gewicht van onze lasten. Zijn zorg strekt zich over elk huis uit, en omgeeft ieder mens; Hij is begaan met al onze zaken en zorgen. Hij ziet elke traan; Hij leeft met ons mee, als wij gekweld worden door zwakheden. Alle moeite en tegenslagen, die ons hier ten deel vallen, worden toegelaten om Zijn liefdevolle bedoelingen met ons te bewerken, ‘opdat wij deel verkrijgen aan Zijn heiligheid’, en zo deelgenoten worden van de volheid der vreugde, die in Zijn aanwezigheid wordt gevonden.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 603.

- B. Wat betekent het Christus te kennen, en wat is het resultaat van die kennis? Vergelijk Hoséa 6:3 met Johannes 17:3.
-

“Alleen door Christus te kennen kunnen we God kennen... Christus reddend kennen betekent levend gemaakt worden door geestelijke kennis, Zijn woorden in praktijk brengen. Zonder dit is al het andere waardeloos.

Christus kwam naar deze wereld om de Vader te openbaren. Wat een geduld, wat een medelijdende tederheid, wat een goddelijk mededogen, wat een vastberadenheid toonde Hij! Hij faalde niet en raakte niet ontmoedigd. Hij was de belichaming van zuiverheid, en Zijn liefde kende geen weerga. Bij elke stap beoefende Hij zelfverloochening en zelfopoffering. In Zijn dood was Hij de openbaring van de verzoening tussen God en mens.” –The Signs of the Times, 27 januari 1898.

“God kennen is Hem liefhebben.” –De Wens der Eeuwen, blz. 11.

A. Waaruit bestond Christus' leven op aarde tijdens Zijn bediening? Johannes 17:4.

“In al de genadige daden, die Jezus verrichtte, probeerde Hij de mensen de ouderlijke, welwillende eigenschappen van God bij te brengen. In al Zijn lessen probeerde Hij de mensen de wonderlijke waarheid te leren, dat ‘God de wereld zo liefhad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft’. Jezus wilde ons de liefde van de Vader laten begrijpen, en Hij probeert ons tot Hem te trekken door Zijn ouderlijke genade aan te bieden...

Jezus kwam in de wereld om het karakter van God in Zijn eigen leven te illustreren, en Hij veegde de verkeerde voorstellingen van Satan weg en openbaarde de heerlijkheid van God. Alleen door onder de mensen te leven kon Hij de genade, het mededogen en de liefde van Zijn hemelse Vader openbaren; want alleen door welwillende daden kon Hij de genade van God openbaren.” –Sons and Daughters of God, blz. 139.

B. Wat vroeg Jezus aan de Vader aan het einde van Zijn aardse zending? Johannes 17:5.

“Christus bidt niet om de manifestatie van de heerlijkheid van de menselijke natuur; want die menselijke natuur had nooit bestaan in Zijn voorbestaan. Hij bidt tot Zijn Vader met betrekking tot een heerlijkheid, die Hij bezat in Zijn eenheid met God. Zijn gebed is dat van een middelaar; de gunst die Hij afsmeekt, is de manifestatie van die goddelijke heerlijkheid, die Hij bezat, toen Hij één was met God. Laat de sluier worden weggenomen, zegt Hij, en laat Mijn heerlijkheid schijnen, de heerlijkheid die Ik met U had, voordat de wereld was.” –The Signs of the Times, 10 mei 1899.

“Deze wereld is slechts een atoom in de uitgestrekte gebieden, waarover God heerst. Toch is deze kleine zondige wereld, het ene verloren schaap, kostbaarder in Zijn oog dan de negenennegentig, die niet van de kudde zijn afgedwaald. Christus, de beminde Aanvoerder van het hemelse heer, heeft Zijn hoge positie verlaten en de heerlijkheid, die Hij bij de Vader had, terzijde gelegd om die ene verloren wereld te redden. Daartoe heeft Hij de zondeloze werelden, de negenennegentig die Hem lief hadden, verlaten en is Hij naar deze aarde gekomen om door onze overtredingen doorboord en om onze ongerechtigheden verbrijzeld te worden’ (Jesaja 53:5). God heeft zichzelf gegeven in Zijn Zoon om de blijdschap te ervaren, dat het verloren schaap teruggebracht zou worden.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 112.

- A. Tot welke overtuiging kwamen de discipelen met betrekking tot Zijn woorden om zich met Christus te verenigen? Johannes 7:17; 17:7. Wat is onze plicht vandaag?
-

“Zij, die de waarheid zoeken te kennen en de wil van God te begrijpen, die trouw zijn aan het licht en ijverig in de uitvoering van hun dagelijkse plichten, zullen zeker van de leer weten, want zij zullen in alle waarheid geleid worden. God belooft niet, door de meesterlijke daden van Zijn voorzienigheid, mensen onweerstaanbaar tot de kennis van Zijn waarheid te brengen, wanneer zij niet naar de waarheid zoeken en geen verlangen hebben om de waarheid te kennen. Mensen hebben de macht om de Geest van God te doven; de kracht om te kiezen is aan hen overgelaten. Hun wordt vrijheid van handelen toegestaan. Zij kunnen gehoorzaam zijn door de naam en genade van onze Verlosser, of zij kunnen ongehoorzaam zijn en de gevolgen beseffen. De mens is verantwoordelijk voor het ontvangen of verwerpen van de heilige en eeuwige waarheid. De Geest van God overtuigt voortdurend, en zielen kiezen voor of tegen de waarheid.” –Testimonies for the Church, vol. 3, blz. 427–428.

- B. Wat zei Jezus tot Zijn Vader met betrekking tot het geloof van de apostelen? Johannes 17:8. Hoe zijn deze woorden vandaag de dag op ons van toepassing?
-

“(Zie Johannes 17:3, 8). Hier is het werk, dat voor ons ligt: vertegenwoordigers van Christus zijn, zoals Hij in onze wereld de vertegenwoordiger van de Vader was. We moeten de woorden onderwijzen, die ons in de lessen van Christus zijn gegeven... We bevinden ons in de anti typische Grote Verzoendag, en we moeten niet alleen ons hart voor God verootmoedigen en onze zonden belijden, maar we moeten, met al ons onderwijstalent, proberen degenen, met wie we in contact komen, te onderwijzen en hen door onderricht en voorbeeld God en Jezus Christus, die Hij gezonden heeft, te leren kennen.” –Christian Education, blz. 157.

- C. Voor wie, specifiek, bad Jezus Zijn gebed in Johannes 17? Johannes 17:9, 20.
-

“Hij (Christus) bemiddelt voor de meest geringe, de meest verdrukte en lijdende, voor de meest beproefde en verzochte personen.” –Our High Calling, blz. 49.

- A. Hoe wordt Jezus verheerlijkt door Zijn discipelen? Johannes 17:10–11. Wat is er nodig om dit werk te kunnen verrichten?

“Het is de bedoeling van Christus, dat de orde van de hemel, het regering-splan van de hemel, de goddelijke harmonie, aanwezig zullen zijn in Zijn gemeente op aarde. Op deze wijze wordt Hij in Zijn volk verheerlijkt. Door hen zal de Zon der Gerechtigheid met onverduisterde luister in de wereld schijnen... De gemeente, aangedaan met de gerechtigheid van Christus, is Zijn schatkamer, waarin de rijkdommen van Zijn genade, Zijn barmhartigheid en Zijn liefde volkomen tot ontplooiing moeten komen. Christus ziet Zijn volk in hun reinheid en volmaaktheid, als de beloning voor Zijn vernedering, en tot vermeerdering van Zijn heerlijkheid, Christus, het grote Middelpunt, van Wie alle heerlijkheid uitstraalt.” –De Wens der Eeuwen, blz. 597.

“Alleen in verbondenheid met Christus konden de discipelen op de begeleidende kracht van de Heilige Geest en de medewerking van de engelen des hemels hopen. Met de hulp van deze hemelse machten zouden zij de wereld een aaneengesloten front kunnen tonen, en zouden zij in de strijd, die zij zonder ophouden tegen de machten der duisternis moeten voeren, overwinnen. Indien ze zouden voortgaan eendrachtig te werken, zouden hemelse boden voor hen uitgaan om hun de weg te banen; harten zouden voor de waarheid ontvankelijk worden gemaakt en velen zouden voor Christus worden gewonnen. Zolang zij eensgezind bleven, zou de gemeente voortgaan ‘schoon als de blanke maan, stralend als de gloeiende zon, en geducht als krijgsscharen’. Niets zou haar vooruitgang kunnen tegenhouden. De gemeente zou van overwinning tot overwinning op trekken, en haar goddelijke roeping om de wereld het evangelie te verkondigen, heerlijk vervullen.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz.65.

TERUGBLIK

vr, 5 sep

1. Hoe kan persoonlijke kennis van Christus mijn bestemming beïnvloeden?
2. Op welke manieren kan mijn christelijke ervaring gebruikt worden als een leermiddel in Gods handen?
3. Wat kan ik doen om Christus vollediger te verheerlijken?
4. Onder welke omstandigheden bad Jezus voor het laatst met Zijn discipelen?
5. Leg de redenen voor Christus' eerste komst uit.

Christus Bidt voor Zijn Discipelen (2)

Tekst om te onthouden: “En Ik heb hun Uw naam bekend gemaakt, en zal Hem bekend maken; opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen” (Johannes 17:26).

Aanvullende studie : –*Het Geheiligde Leven*, blz. 46–52.

“Als een toegewijde Hoge priester bemiddelt Hij voor Zijn volk. Als een trouwe Herder vergadert Hij de kudde in de schaduw van de Almachtige, in de sterke en veilige schaapskooi. Hem wacht de laatste strijd met Satan, en Hij gaat uit die tegemoet.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 598.

1. VERENIGD IN CHRISTUS

zo, 7 sep

- A. Welk belangrijk punt voor het succes van de gemeente noemt Jezus herhaaldelijk in Zijn voorbede? Johannes 17:11 (laatste deel), 21–23.

“Hij (Christus) bidt, dat Zijn discipelen één mogen zijn, zoals Hij en de Vader één zijn; en deze eenheid van gelovigen moet een getuigenis zijn voor de wereld, dat Hij ons gezonden heeft, en dat wij het bewijs dragen van Zijn genade.” –*My Life Today*, blz. 252.

“Als we persoonlijk dicht tot God naderen, dan ziet u niet wat het resultaat zal zijn? Kunt u niet zien, dat we tot elkaar zullen naderen? We kunnen niet dicht tot God naderen en tot hetzelfde kruis komen, zonder dat onze harten in volmaakte eenheid samensmelten.” –*Our High Calling*, blz. 96.

- B. Hoe kan gemeente-eenheid worden bereikt en bewaard? 1 Johannes 1:7.

“Een eenheid van gelovigen met Christus zal van nature tot een eenheid met anderen leiden, en deze eenheid is de meest hechte ter wereld. Wij zijn één in Christus, zoals Christus één is met de Vader. Christenen zijn ranken, uitsluitend ranken van de levende Wijnstok.” –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 45.

- A. Wat zegt Christus over Zijn discipelen en de wereld? Johannes 17:13–14. Waarom vervolgt de wereld hen?
-

“De eerste christenen waren inderdaad een groep eigenaardige mensen. Hun onberispelijk gedrag en hun onwankelbaar geloof waren een voortdurende aanklacht, die de rust van de zondaren verstoorde. Hoewel ze gering in aantal waren en geen rijkdom, aanzien of eretitels bezaten, waren ze overal, waar hun karakter en leer bekend werden, een verschrikking voor de boosdoeners. Daarom werden ze door de goddelozen gehaat, zoals Abel werd gehaat door de goddeloze Kaïn. Om dezelfde reden waarom Kaïn zijn broer Abel doodde, brachten ook degenen, die de beteugeling van de Heilige Geest van zich af wilden schudden, Gods volk om het leven. Om dezelfde reden verwierpen en kruisigden de Joden de Heiland, omdat de reinheid en heiligheid van Zijn karakter een voortdurende aanklacht waren tegen hun zelfzucht en verdorvenheid. Vanaf de tijd van Christus tot heden hebben Zijn trouwe volgelingen de haat en tegenwerking opgewekt van de mensen, die de paden der zonde liefhebben en bewandelen.” –De Grote Strijd, blz. 42.

- B. Wat is Gods plan voor Zijn kinderen zo ver het de invloeden van de wereld betreft? Johannes 17:15–16.
-

“Door Zijn eigen voorbeeld heeft de Heiland aangetoond, dat Zijn volgelingen in de wereld kunnen zijn zonder van de wereld te zijn. Hij kwam niet om deel te hebben aan haar genoegens, om beïnvloed te worden door haar gebruiken, en haar praktijken te volgen, maar om de wil van Zijn Vader te doen, en te zoeken en zalig te maken wat verloren was. Met dit feit voor ogen kan de christen onbesmet blijven in welke omgeving hij zich ook bevindt. Wat zijn positie of omstandigheid ook moge zijn, hij zal de macht van het ware geloof openbaren in de getrouwe vervulling van zijn plichten.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz.344.

“De wereld heeft niet voldoende ware christenen; de gemeente heeft hier behoefte aan; de samenleving kan niet zonder hen. Christus’ gebed voor Zijn discipelen luidde: ‘Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze’. Jezus weet, dat wij in de wereld zijn, blootgesteld aan verleidingen, maar Hij heeft ons lief en zal ons genade geven om te triomferen over haar verdorven invloeden. Hij wil, dat wij volmaakt in karakter zijn, dat onze eigenzinnigheid geen gelegenheid zal geven tot morele misvorming bij anderen.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 272–273.

A. Wat doet de waarheid voor hen, die haar kennen en gehoorzamen? Johannes 8:32; 17:17.

“Wanneer het zuurdesem van de waarheid in het hart is opgenomen, zal het onze wensen regelen, onze gedachten zuiveren en het leven aangenaam maken...

Gods woord moet een heiligende uitwerking hebben op onze omgang met elk lid van het menselijk geslacht. Het zuurdesem van de waarheid zal geen geest van rivaliteit, liefde voor eerzucht of verlangen om de eerste te zijn voortbrengen. Echte liefde, die van God komt, is niet zelfzuchtig of veranderlijk. Ze is niet afhankelijk van menselijke lof. Het hart van iemand, die Gods genade ontvangt, stroomt over van liefde voor God en voor hen, voor wie Christus is gestorven. Het eigen-ik vecht niet om erkend te worden. Hij heeft anderen niet lief, omdat zij van hem houden en hem behagen, omdat zij zijn verdiensten erkennen, maar omdat zij door Christus gekocht zijn. Als zijn drijfveren, zijn woorden en daden verkeerd begrepen of uitgelegd worden, neemt hij daaraan geen aanstoot, maar gaat in dezelfde geest verder. Hij is vriendelijk en bedachtzaam en vertrouwt altijd op Gods barmhartigheid en liefde.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 54.

B. Hoe wordt de waarheid gekenschetst? Psalm 119:142.

“De waarheid, zoals die in Jezus is, is gehoorzaamheid aan elk gebod van Jehova. Het is hartwerk. Bijbelse heiliging is niet de schijnheiliging, die de Schriften niet onderzoekt, maar vertrouwen zal op goede gevoelens en impulsen in plaats van op het zoeken naar waarheid als naar een verborgen schat. Bijbelse heiliging zal de bezitters ervan ertoe brengen de vereisten van God te kennen en eraan te gehoorzamen.” –Lift Him Up, blz. 152.

C. Hoe kunnen wij door de waarheid geheiligd worden? Johannes 17:19; 16:13 (eerste deel).

“Christus verklaarde, dat Hij Zichzelf heiligde, opdat ook wij geheiligd zouden worden. Hij nam onze natuur op Zich en werd een onberispelijk voorbeeld voor de mensen. Hij maakte geen fout, opdat ook wij overwinnaars zouden worden en Zijn koninkrijk als overwinnaars zouden binnengaan. Hij bad, dat wij door de waarheid geheiligd zouden worden. Wat is waarheid? Hij verklaarde: ‘Uw woord is waarheid’. Zijn discipelen moesten geheiligd worden door gehoorzaamheid aan de waarheid.” –My Life Today, blz. 252.

- A. Hoe weten we, dat Christus ons in Zijn middelaarsgebed heeft opgenomen? Johannes 17:20.
-

“Christus wil nu evenveel betekenen voor Zijn kinderen, als Hij toen betekende voor de eerste discipelen.” –Schreden naar Christus, blz. 89.

“Christus’ verlost en zijn Zijn juwelen, Zijn kostbare en bijzondere schat.” –Testimonies for the Church, vol. 6, blz. 309.

- B. Welke zekerheid hebben we, dat Christus’ waakzame zorg, door de Heilige Geest, vandaag over ons is? Johannes 14:16.
-

“De woorden, tot de discipelen gesproken, gelden ook voor ons. De Trooster is voor ons zowel als voor hen. De Geest voorziet ons van kracht, die de vooruitstrevende worstelende ziel zal schragen in elke moeilijke omstandigheid, te midden van de haat der wereld en in het helder en duidelijk besef van eigen tekortkomingen en fouten. In verdriet en beproeving, indien het vooruitzicht donker schijnt en de toekomst verward en als wij ons eenzaam en hulpeloos voelen, zijn dit de tijden, waarop de Heilige Geest, in antwoord op het gelovig gebed, het hart troost.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 37.

“In het uur van de grootste nood, wanneer ontmoediging de ziel zou overweldigen, is het dan dat het waakzame oog van Jezus ziet, dat we Zijn hulp nodig hebben. Het uur van de menselijke nood is het uur van Gods gelegenheid. Wanneer alle menselijke steun faalt, komt Jezus ons te hulp, en Zijn aanwezigheid verdrijft de duisternis en verdrijft de wolk van somberheid.” –Testimonies for the Church, vol. 4, blz. 530.

- C. Welk verlangen uitte Jezus ten behoeve van Zijn volk aan het einde van Zijn gebed? Johannes 17:24.
-

“Voordat de aarde werd gegrondvest, hadden Vader en Zoon Zich in een verbond verenigd om de mens, indien hij door Satan zou worden overwonnen, te verlossen. Zij hadden de handen tot een plechtige gelofte ineengesloten, dat Christus Zich voor het menselijk geslacht zou borg stellen. Deze belofte heeft Christus vervuld.” –De Wens der Eeuwen, blz. 732.

- A. Hoe moeten wij de Vader door Christus weerspiegelen? Johannes 17:25–26.

“Christus zegt van Zichzelf, dat Hij naar de wereld gezonden is om de Vader te vertegenwoordigen. In Zijn voortreffelijkheid van karakter, in Zijn genade en teder medelijden, in Zijn liefde en goedheid staat Hij voor ons als de belichaming van goddelijke volmaaktheid, het beeld van de onzichtbare God.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 601.

- B. Waarop moeten we ons in het leven altijd richten? Jeremia 9:23–24.
-

“Alle roem op verdienste in onszelf is misplaatst.

Het gebod is niet: Wie roemt, moet roemen in zichzelf, alleen in God... Er is dus geen reden voor mensen om zichzelf te verheerlijken. Voor elke zegen die ze genieten, voor elke goede eigenschap die ze bezitten, zijn ze dank verschuldigd aan de genade van Christus. Niemand moet zichzelf verheffen als bezitter van wijsheid of rechtvaardigheid...

Zij, die de diepste ervaring hebben in de dingen van God, zijn het verst verwijderd van trots of zelfverheffing. Zij hebben de nederigste zelfopvatting en de meest verheven opvattingen over de heerlijkheid en uitnemendheid van Christus... Wanneer we onze ogen op de hemel gericht hebben en een helder beeld hebben van het karakter van Christus, zullen we de Heere God in ons hart verheffen.

Naarmate iemand de geschiedenis van de Verlosser leert kennen, ontdekt hij ernstige tekortkomingen in zichzelf; zijn gebrek aan gelijkenis met Christus is zo groot, dat hij de noodzaak inziet van radicale veranderingen in zijn leven. Toch studeert hij met het verlangen om net als zijn grote Voorbeeld te worden.” –Sons and Daughters of God, blz. 235.

TERUGBLIK

vr, 12 sep

1. Wat kan ik doen om de eenheid onder de broeders en zusters te bevorderen?
2. Hoe kan ik profiteren van Christus' gebed voor Zijn discipelen?
3. Op welke manieren kan ik een diepere kennis van de naam van God ontwikkelen?
4. Leg Christus' uitspraak uit: “Zij zijn niet van de wereld.”
5. Vat de Bijbelse definities van “waarheid” samen.

De beschuldiging van Christus

Tekst om te onthouden: “Jezus dan zeide tot Petrus: Steek uw zwaard in de schede; de drinkbeker, die Mij de Vader gegeven heeft, zal Ik die niet drinken?” (Johannes 18:11).

Aanvullende studie : –*Eerste Geschriften*, blz. 192–196.

“Het verschrikkelijke ogenblik was gekomen, dat ogenblik dat beslissend zou zijn voor de bestemming van de gehele wereld.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 604.

1. EEN PLECHTIG MOMENT

zo, 14 sep

- A. Waar ging Jezus met Zijn discipelen heen, toen Hij Zijn voorbede had beëindigd, en met welk doel? Johannes 18:1; Matthéüs 26:36.

- B. Welk verzoek deed de Heer, toen Hij drie discipelen opriep om Hem te vergezellen, en waarom? Markus 14:33–34.

“Het was zijn (Satans) doel om de zonde tot zodanige afmetingen te maken, dat verzoening onmogelijk zou schijnen; de Zoon van God, die probeerde om een verloren wereld te redden, zou dan verbrijzeld worden onder de vloek van de zonde. Het werk van de waakzame vijand door aan Christus de ontzaglijke omvang van de zonde voor te houden, veroorzaakte een stekende pijn, dat Hij het gevoel had, dat Hij niet in de onmiddellijke nabijheid van een menselijk wezen kon blijven. Hij kon niet verdragen, dat zelfs alleen Zijn discipelen getuigen zouden zijn van Zijn ziele-lijden, terwijl Hij nadacht over het leed van de wereld. Zelfs Zijn meest geliefde vrienden mochten niet in Zijn gezelschap zijn. Het zwaard der gerechtigheid was ontbloot en Gods toorn tegen de zonde rustte op de plaatsvervanger van de mens, Jezus Christus, de eniggeborene van de Vader.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 343–344.

A. Wat is de kern van Christus' eerste gebed in Getsémané? Markus 14:35–36.

“Christus bevond Zich nu in een geheel andere positie dan ooit tevoren. Zijn lijden kan het best worden beschreven met de woorden van de profeet: ‘Zwaard, waak op tegen Mijn herder, tegen de Man Die Mijn metgezel is, luidt het woord van de Heere der heerscharen’ (Zacharia 13:7). Als de plaatsvervanger en borg voor de zondige mens leed Christus onder de goddelijke rechtvaardigheid. Hij zag wat rechtvaardigheid betekende. Tot op dit ogenblik was Hij een bemiddelaar geweest voor anderen; nu verlangde Hij ernaar Zelf een bemiddelaar te hebben.

Toen Christus gevoelde, hoe Zijn eenheid met de Vader werd verbroken, vreesde Hij, dat Hij in Zijn menselijke natuur niet in staat zou zijn de komende strijd met de machten der duisternis te doorstaan. In de woestijn der verzoeking had het lot der mensheid op het spel gestaan. Christus was toen overwinnaar. Nu was de verleider gekomen voor de laatste, verschrikkelijke strijd. Hierop had hij zich gedurende de drie jaren van het dienstwerk van Christus voorbereid. Alles kwam nu voor hem erop aan. Indien hij hier zou falen, was zijn hoop op de heerschappij verloren; de koninkrijken der wereld zouden tenslotte aan Christus toebehoren; hijzelf zou ten val gebracht en buitengesloten worden. Maar indien Christus overwonnen zou kunnen worden, zou de aarde het koninkrijk van Satan worden, en het mensdom zou voor altijd in zijn macht zijn. Met datgene voor ogen, waarom de strijd werkelijk ging, was de ziel van Christus met vrees vervuld voor de scheiding van God.” –De Wens der Eeuwen, blz. 600–601.

B. In welke toestand trof Jezus, terugkerend van Zijn kwellende gebed, Zijn discipelen aan? Welke berisping gaf Hij aan hen? Markus 14:37–38.

“Met moeite stond Hij op en wankelde naar de plaats, waar Hij Zijn metgezellen had achtergelaten. Maar Hij ‘vond hen slapende’. Indien Hij hen biddende had gevonden, zou het Hem hebben geholpen. Indien zij hulp bij God hadden gezocht, opdat de machten van Satan hen niet zouden kunnen overwinnen, zou Hij vertroost zijn door hun standvastig geloof. Maar zij hadden geen acht geslagen op de herhaalde waarschuwing: ‘Waakt en bidt’. Aanvankelijk hadden zij zich veel zorgen gemaakt, toen zij zagen, hoe hun Meester, Die gewoonlijk zo kalm en waardig was, worstelde met een leed, dat alle begrip te boven ging. Zij hadden gebeden, terwijl ze de luide kreten van de Lijdende hoorden. Zij waren niet van plan hun Meester te verzaken, maar zij schenen verlamd te zijn door een verdooving, die zij van zich hadden kunnen afschudden, indien zij hadden volhard in het smeken tot God. Zij beseften niet de noodzaak van waakzaamheid en ernstig gebed om verzoeking te kunnen weerstaan.” –De Wens der Eeuwen, blz. 602.

- A. Wat was Christus' tweede gebed, en wat deden de discipelen? Matthéüs 26:42-43. Welke profetie werd toen vervuld? Jesaja 52:14.
-

“Korte tijd tevoren had Jezus gestaan als een machtige cederboom, en de storm van tegenstand, die in woede over Hem losbarstte, weerstand geboden. Koppigheid en harten vervuld van kwaadwilligheid en arglistigheid hadden tevergeefs getracht Hem te verwarren en te overmeesteren. Hij stond in goddelijke majesteit als de Zoon van God. Nu was Hij als een riet, geslagen en gebogen door een woedende storm. Hij was genaderd tot de voltooiing van Zijn werk als een overwinnaar, die bij iedere schrede een zegen had behaald op de machten der duisternis. Als iemand, die reeds verheerlijkt was, had Hij aanspraak gemaakt op het één-zijn met God. Met vaste stem had Hij Zijn lofzangen gezongen. Hij had tot Zijn discipelen woorden van bemoediging en tederheid gesproken. Nu was het uur van de macht der duisternis gekomen. Nu werd Zijn stem in de stille avondlucht vernomen, niet op triomfantelijke toon, maar vol menselijke angst.” –De Wens der Eeuwen, blz. 603.

- B. Hoe werd de Zoon van God getroost in dat kritieke uur? Lukas 22:43. Met welke woorden had Jesaja geprofeteerd over Christus' angst en vertroosting? Jesaja 53:11.
-

“In deze verschrikkelijke crisis, toen alles op het spel stond, toen de geheimzinnige beker beefde in de hand van de Lijder, openden de hemelen zich, een licht scheen in de verschrikkelijke duisternis van het crisisuur, en de machtige engel, die in Gods tegenwoordigheid staat, en die de plaats inneemt, waarvan Satan was gevallen, kwam aan Christus' zijde. De engel kwam niet om de beker uit Christus' hand te nemen, maar door de verzekering van de liefde van de Vader, Hem de kracht te geven die te drinken. Hij kwam om de goddelijk-menselijke Smekeling te versterken. Hij wees Hem op de geopende hemelen en vertelde Hem over de zielen die, als gevolg van Zijn lijden, zouden worden behouden. Hij verzekerde Hem, dat Zijn Vader groter en machtiger is dan Satan, dat Zijn dood de volkomen nederlaag van Satan tot gevolg zou hebben en dat het koninkrijk van deze wereld aan de heiligen des Allerhoogsten zou worden gegeven. Hij verzekerde Hem, dat Hij ‘door Zijn moeitevol lijden’ zou ‘zien tot verzadiging toe’ en dat Hij velen zou behouden, voor eeuwig behouden.” –De Wens der Eeuwen, blz. 605.

A. Wie leidde de groep, die Jezus arresteerde? Johannes 18:2-5.

B. Wat gebeurde er met de woedende menigte, toen Jezus Zich aan hen bekend maakte? Johannes 18:6.

“Toen Jezus naar voren trad om Zijn verrader te ontmoeten, waren er geen sporen zichtbaar van de strijd, die Hij tevoren had gestreden. Voor Zijn discipelen staande zei Hij: ‘Wie zoekt gij?’ Zij antwoordden Hem: ‘Jezus de Nazareeër’. Jezus antwoordde: ‘Ik ben het’. Toen deze woorden werden gesproken, ging de engel, die Jezus kort tevoren had gediend, tussen Hem en de menigte staan. Een goddelijk licht bestraalde het gelaat van de Heiland, en de gestalte als van een duif overschaduwde Hem. In de tegenwoordigheid van deze goddelijke heerlijkheid kon de moordlustige menigte geen ogenblik blijven staan. Zij deinsden terug. Priesters, oudsten, soldaten en zelfs Judas vielen als dood ter aarde.

De engel trok zich terug en het licht verbleekte. Jezus had de gelegenheid om te ontkomen, maar Hij bleef staan, kalm en beheerst. Als een verheerlijkte stond Hij te midden van de verharde bende, die nu hulpeloos aan Zijn voeten ter aarde lag. De discipelen keken toe, stil van verwondering en ontzag.” –De Wens der Eeuwen, blz. 606.

C. Hoe zou het verraad van Judas de menigte beïnvloeden, en de zachtmoedigheid van Jezus verkeerd geïnterpreteerd worden door Petrus? Johannes 18:7-10; Lukas 22:47-50.

“De menigte werd vrijmoedig, toen zij zagen, hoe Judas de gestalte aanraakte van Hem, Die zo kort geleden voor hun ogen verheerlijkt was. Zij grepen Jezus nu aan en begonnen de dierbare handen, die steeds bezig waren geweest met goeddoen, te binden.

De discipelen hadden gedacht, dat hun Meester niet zou toelaten, dat Hij gevangen genomen werd. Immers, dezelfde macht die de menigte als doden ter aarde deed vallen, kon hen hulpeloos maken, totdat Jezus en Zijn metgezellen zouden zijn ontkomen. Zij waren teleurgesteld en verontwaardigd, toen ze zagen, hoe de touwen tevoorschijn kwamen om de handen te binden van Hem, Die zij liefhadden. Petrus trok in zijn toorn haastig zijn zwaard en probeerde zijn Meester te verdedigen, maar hij sloeg alleen het oor af van de dienstknecht van de hogepriester.” –De Wens der Eeuwen, blz. 607.

- A. Beschrijf de geduldige liefde, die Jezus toonde op het moment van Zijn arrestatie. Matthéüs 26:51–53; Lukas 22:50–51. Hoe zag de hemel dit?
-

“De discipelen begonnen hoop te krijgen, toen zij de menigte met hun stokken en zwaarden zo spoedig zagen ter aarde vallen. Terwijl zij weder opstonden en Jezus opnieuw omsingelden, trok Petrus zijn zwaard, en sloeg de dienstknecht van de Hogepriester, en hieuw zijn oor af. Jezus gelastte hem om zijn zwaard in de schede te steken, zeggende: ‘Of meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen bijzetten?’ Ik zag, dat toen deze woorden geuit werden, de aangezichten van de engelen door hoop bezielde werden. Zij wensten, op dat zelfde ogenblik hun Bevelhebber te omsingelen, en die woedende volksmenigte uiteen te drijven.... De harten van de discipelen verzonken evenzo in wanhoop en bittere teleurstelling, toen Jezus Zich van Zijn vijanden liet wegvoeren.

De discipelen vreesden voor hun eigen leven, en zij verlieten Hem allen en vluchtten. Jezus werd alleen achtergelaten in de handen van de moordlustige menigte. O, welk een overwinning was dat voor Satan! Welk een droefheid en smart heerste er onder de engelen Gods! Verscheidene groepen van heilige engelen, elk met een grote bevelhebbende engel als aanvoerder, werden afgezonden om van dit toneel getuigen te zijn. Zij moesten iedere belediging en wreedheid, die de Zoon van God aangedaan werd, aantekenen, en alle zielsangst, die Jezus te verduren zou hebben, te boek stellen; want dezelfde mensen, die deelnamen aan dit vreselijke toneel, zullen het alles opnieuw in levend schrift vóór zich krijgen.” –Eerste Geschriften, blz.195–196.

- B. Wat moeten allen, die Christus belijden, leren van de vermaning van de Heer aan Petrus? Johannes 18:11; 1 Johannes 3:15.
-

TERUGBLIK

vr, 19 sep

1. Welke oproep van Christus aan de discipelen is in het bijzonder voor mij van toepassing?
2. Welke invloed moet de ervaring van de Heer in Gethsémané op mij hebben?
3. Hoe kan ik de reactie van Petrus bij Jezus' arrestatie vermijden?
4. Wat was de voornaamste reden voor Christus' smart?
5. Hoe reageerde de menigte voor de heerlijkheid van de engelen?

Simon Petrus

TEKST OM TE ONTHOUDEN: “En de Heere zeide: Simon, Simon, ziet, de Satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe. Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude; en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders” (Lukas 22:31–32).

Aanvullende studie : –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 270–274.

“Petrus viel, omdat hij zelfvoldaan was. Door berouw en ootmoed werden zijn voeten weer op de rechte weg gebracht.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 91.

1. HET KARAKTER VAN PETRUS

zo, 21 sep

A. Wat zei de Meester tegen Simon, toen hij voor het eerst bij Jezus kwam? Johannes 1:42. Wat weten we over Petrus' karakter vóór zijn bekering?

“De ogen van Christus rustten op hem (Petrus), Hij las zijn karakter en zijn levensgeschiedenis. Zijn impulsieve aard, zijn liefhebbende, medelijdende hart, zijn eerezucht en zelfvertrouwen, de geschiedenis van zijn val, zijn berouw, zijn moeiten en harde arbeid en zijn dood als een martelaar, de Heiland las dat alles.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 107.

“Juist op het punt, waarin hij meende sterk te zijn, was Petrus zwak, en niet vóórdat hij zijn zwakheid zou inzien, kon hij zijn behoefte aan de afhankelijkheid van Jezus beseffen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 328.

B. Welke uitnodiging deed Jezus aan Petrus, ondanks zijn tekortkomingen? Mattheüs 4:18–19.

“Het was nadat Jesaja de heiligheid van God en zijn eigen onwaardigheid aanschouwd had, dat de goddelijke boodschap aan hem werd toevertrouwd. En nadat Petrus tot zelfverloochening en afhankelijkheid van goddelijke kracht gebracht was, ontving hij de roeping voor zijn werk voor Christus.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 201.

- A. Welk feit toont, dat Petrus feilbaar was, net als ieder ander mens, zelfs na de doop van de Heilige Geest op de Pinksterdag? Galaten 2:11–14.

“Hij (Petrus) won door zijn beleidvol optreden tegenover de heidense bekeerlingen het vertrouwen van velen. Een tijd lang handelde hij in overeenstemming met het licht, dat van boven was gegeven. Hij overwon zijn natuurlijke vooroordeel in zoverre, dat hij zich met de bekeerde heidenen aan één tafel zette. Maar toen er uit Jeruzalem enige Joden kwamen, die voor de ceremoniële wet ijverden, veranderde Petrus onverstandiger wijze zijn houding tegenover de bekeerden uit het heidendom. Een aantal Joden ‘huichelden met hem mede, zodat zelfs Barnabas zich liet medeslepen door hun huichelarij’, Deze openbaring van zwakheid van de zijde van hen, die als leiders geëerbiedigd werden en geliefd waren, liet bij de gelovigen uit de heidenen een uiterst pijnlijke indruk achter. De gemeente werd met verdeeldheid bedreigd.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 146.

- B. Welke les kunnen we leren uit de fouten en het herstel van Petrus? Psalm 145:14.

“Petrus zag de fout waartoe hij was vervallen, en hij probeerde onmiddellijk, voor zover het in zijn vermogen lag, het door hem aangerichte kwaad te herstellen. God, die de afloop reeds vanaf het begin wist, liet toe dat Petrus deze zwakheid van karakter openbaarde, opdat deze beproefde discipel zou inzien, dat er in hemzelf niets was, waarop hij zich kon beroemen. Zelfs de beste onder de mensen zal, wanneer hij aan zichzelf wordt overgelaten, een misslag begaan. God zag ook, dat er in de toekomst sommigen zo misleidend zouden zijn, dat zij, door Petrus en zijn zogenaamde opvolgers, aanspraak zouden maken op de verheven voorrechten, die God alleen toebehoren. En dit bericht van zwakte van de apostel zou als een bewijs van zijn feilbaarheid blijven bestaan en als een feit, dat hij in geen enkel opzicht boven de deugdzzaamheid van de andere apostelen stond.

De geschiedenis van deze afwijking van de juiste principes blijft bestaan en als een ernstige waarschuwing voor mannen, die in het werk Gods een verantwoordelijke positie bekleden, opdat zij in onkreukbaarheid niet tekort zullen schieten, maar onwrikbaar aan de beginselen trouw blijven. Hoe groter de verantwoordelijkheden zijn, die op een mens zijn gelegd en hoe groter de mogelijkheden zijn om te bevelen en te regelen, des te meer schade zal zo iemand aanrichten, indien hij niet nauwkeurig de weg des Heren volgt, en niet werkt overeenkomstig de besluiten, die door de algemene vergadering der gelovigen tezamen zijn genomen.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz.147.

A. Wat zegt Jezus over het fundament van de gemeente? Matthéüs 16:16–19.

“De waarheid, die Petrus had beleden, is de grondslag voor het geloof van de gelovige. Dat is hetgene, waarvan Christus Zelf verklaarde, dat het het eeuwige leven was. Maar het bezitten van deze kennis was geen reden tot zelfverheerlijking. Niet door eigen wijsheid of goedheid was het aan Petrus geopenbaard. Nooit kan een mens uit zichzelf kennis van het goddelijke verkrijgen...

Het woord Petrus betekent een steen, een rollende steen. Petrus was niet de rots, waarop de kerk gebouwd werd. De poorten van het dodenrijk overweldigden hem, toen hij zijn Meester onder vloeken en bezweringen verloochende. De gemeente is gebouwd op de Ene, Welke de poorten van het dodenrijk niet konden overweldigen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 358.

B. Wat verklaarden andere profeten en apostelen, net als Petrus, over het ware fundament van de gemeente? Jesaja 28:16; 1 Korinthe 3:11; 1 Petrus 2:3–6.

“In de tegenwoordigheid van God en alle hemelse wezens, in de tegenwoordigheid van het ongeziene leger van het dodenrijk, stichtte Christus Zijn gemeente op de levende Rots. Die Rots is Hijzelf, Zijn eigen lichaam, dat voor ons verbroken en gewond is. Over de gemeente, die op deze grondslag gebouwd is, zullen de poorten van het dodenrijk niet zegevieren...

Zesduizend jaar lang heeft het geloof op Jezus gebouwd. Zesduizend jaar lang zijn de stortvloeden en stormen van de toorn van Satan neergeslagen op de Rots van ons behoud; maar hij blijft onbeweeglijk staan.

Petrus had de waarheid onder woorden gebracht, die de basis vormt van het geloof van de gemeente, en Jezus eerde hem nu als de vertegenwoordiger van het gehele lichaam van gelovigen. Hij zei: ‘Ik zal u de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen; en al wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en al wat gij op aarde ontbinden zult, zal gebonden zijn in de hemelen.’

‘De sleutels van het koninkrijk der hemelen’ zijn de woorden van Christus. Al de woorden van de Heilige Schrift zijn van Hem, en worden hieronder begrepen. Deze woorden hebben macht om de hemel te openen en te sluiten.” –De Wens der Eeuwen, blz. 359.

A. Verklaar Petrus' grootste karakterfout. Markus 14:27-29.

“Voor de beide groepen, voorgesteld door de Farizeeër en de tollenaar, vinden wij een les in het leven van de apostel Petrus. Toen hij pas als discipel was geroepen, voelde Petrus zich heel sterk. Evenals de Farizeeër was hij naar zijn gevoel ‘niet als andere mensen’... Petrus kende niet het gevaar, waarin hij verkeerde. Zijn zelfvertrouwen misleidde hem. Hij meende, dat hij wel weerstand kon bieden aan de verzoeking, maar binnen enkele uren kwam de proef en onder vervloeking en eden verloochende hij zijn heer.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 89-90.

B. Hoe ging Jezus om met deze aanmatigende discipel? Lukas 22:31-32.

“Toen het gekraai van de haan hem herinnerde aan de woorden van Christus, keerde hij zich, verrast en geschokt over wat hij zojuist had gedaan, om en keek naar zijn Meester. Op dat ogenblik zag Christus naar Petrus en door die bedroefde blik, waarin liefde en medelijden voor hem samengingen, begreep Petrus zichzelf. Hij ging naar buiten en weende bitter. Die blik van Christus had zijn hart gebroken. Petrus was op het keerpunt gekomen en had bitter berouw over zijn zonde. Hij was als de tollenaar in zijn berouw en bekering en evenals de tollenaar vond hij barmhartigheid. De blik van Christus gaf hem de verzekering van vergiffenis.

Nu was zijn zelfvertrouwen verdwenen. Nooit weer werden de vroegere pochende uitspraken herhaald.” –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 90.

C. Wat vroeg Jezus Petrus na Zijn opstanding? Johannes 21:15-17. Waarom herhaalde Jezus dit drie keer, en wat antwoordde Petrus? Lukas 22:31-32.

“Hij (Petrus) had Christus schande aangedaan en had zich zo het wantrouwen van zijn broeders op de hals gehaald. Zij meenden, dat hem niet zou worden toegestaan zijn vroegere positie onder hen in te nemen, en hijzelf voelde, dat hij datgene wat hem was toevertrouwd, had verbeurd. Voordat hij werd geroepen om weer zijn apostelambt op te nemen, moest hij voor hen allen blijk geven van zijn berouw. Indien hij dit niet deed, zou zijn zonde, hoewel hij daarover berouw had, zijn invloed als dienaar van Christus hebben kunnen teniet doen. De Heiland gaf hem de gelegenheid om het vertrouwen van zijn broeders opnieuw te winnen en om, zover dat mogelijk was, de blaam weg te nemen, die hij over het evangelie had gebracht.” –De Wens der Eeuwen, blz. 711.

- A. Noem enkele belangrijke kenmerken van discipelschap. Kolossensen 1:10–11; 3:12–14. Wat kunnen we leren van de manier, waarop Christus met Petrus omging?

“Het evangelie gaat geen schikking aan met het kwade. Het kan de zonde niet verontschuldigen. Geheime zonden moeten in het geheim aan God worden beleden; maar voor een openbare zonde is een openbare belijdenis van node. De blaam van de zonde van de discipel wordt op Christus geworpen. Het maakt, dat Satan triomfeert en dat wankelende zielen struikelen. Door bewijs te leveren van zijn berouw moet de discipel, zover dat in zijn vermogen ligt, deze blaam wegnemen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 711.

“De wijze, waarop de Heiland tegen Petrus optrad, hield een les in voor hemzelf en voor zijn broeders. Het leerde hun de overtreder met geduld, medeleven en vergevende liefde tegemoet te komen. Hoewel Petrus zijn Heere had verloochend, wankelde de liefde, die Jezus voor hem gevoelde, nooit. Zulk een liefde moet ook de onderherder gevoelen voor de schapen en de lammeren, die aan zijn zorg zijn toevertrouwd. Terugdenkend aan zijn eigen zwakheid en falen zou Petrus op zo even tedere wijze optreden tegenover zijn kudde als Christus was opgetreden tegenover hem.

De vraag, die Christus aan Petrus had gesteld, was veelbetekenend. Hij noemde slechts één voorwaarde voor discipelschap en dienen. ‘Hebt gij Mij lief?’, zei Hij. Dit is de meest noodzakelijke vereiste. Petrus mocht het andere hebben bezeten, zonder de liefde van Christus had hij geen trouwe herder over de kudde des Heeren kunnen zijn. Kennis, welwillendheid, welsprekendheid, dankbaarheid en ijver zijn alle hulpmiddelen voor het goede werk; maar zonder de liefde van Jezus in het hart is het werk van de christenprediker een mislukking.” –De Wens der Eeuwen, blz. 713.

TERUGBLIK

vr, 26 sep

1. Hoe kan ik, net als Petrus, mijn eigen karakter verkeerd inschatten?
2. Hoe kan ik het karaktergebrek dat Petrus aan de dag legde, vermijden?
3. Welke lessen kan ik leren van Petrus' val en herstel?
4. Waarom moest Christus Petrus na Christus' opstanding een dringende vraag stellen in het bijzijn van zijn broeders en zusters, en wat moeten wij hiervan leren?
5. Leg uit, op welk fundament Christus Zijn gemeente bouwde en identificeer de sleutels van het koninkrijk des hemels.

Eerste Sabbatgaven

Sabbat, 5 juli

De Arue Gemeente op Tahiti

Hoe belangrijk is het voor dit afgelegen eiland in de Stille Oceaan om een vuurtoren voor God te hebben (zie blz. 4)!

Sabbat, 2 augustus

De Onderwijs Afdeling vande Generale Conferentie

Effectieve jonge zendingen moeten goed geïnformeerd zijn. Laten we doorgaan met het voorbereiden van hun leerplan (zie blz. 25)!

Sabbat, 6 september

Een school in Mohoko, Rwanda

Kinderen beschermen en opvoeden tot trouwe zendingen voor de Heer (zie blz. 51).